
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΛΕΙΜΩΝΟΣ

ΙΕΡΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ - ΟΡΘΟΥ - ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΩΝ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΓΝΑΤΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΗΘΥΜΝΗΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΚΤΙΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΛΕΙΜΩΝΟΣ

ΠΑΝΙΩΤΗΣ ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ 1989

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου
Ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης τοῦ θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετά τόν Προοιμικόν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ
πρῶτον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες, ὑμᾶς.

Πανεύφημε Πάτερ τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχα μέγιστε, χαίρων ἐν
γῇ πεπολίτευσαι, ὁσίως, ἅγιε, καὶ τοῦ παναγίου Πνεύματος
ἐνδεδείξαι, τῆς χάριτος δοχεῖον πανέτιμον, καὶ κατεφώτισας,
ὁδηγῶν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, Ἰγνάτιε.

Προσέλθωμεν, ἅπαντες πιστοί, καὶ ἀπαρυσώμεθα, ἁγιασμόν
ἐκ τῆς λάρνακος, οὗ κατακείμενον, καθορᾶται πᾶσι, τὸ τίμιον
λείψανον, θαυμάτων ἐνεργοῦν τὰ παράδοξα, τῷ μετὰ πίστεως,
ἐκβοῶντι πρὸς τὸν Κύριον Ἰγνατίου λιταῖς με διάσωσον.

Ωραίοις ποσί σου ἀνδρικῶς, ὄφιν κατεπάτησας, τὸν νοητόν, ὃ Ἰγνάτιε, καὶ ἀγωνίσμασι, τοῖς ἀσκητικοῖς σου, κούφως ὑπερβέβηκας, τῶν κάτω φθειρομένων, καὶ ἔφθασας, πρὸς τὰ αἶδια, τοῦ Θεοῦ, ᾧ παριστάμενος, ἐν τοῖς ἄνω ὑπὲρ πάντων πρέσβευε.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τὸν διὰ Χριστὸν ἐπίπονον βίον σου, ὅσιε Πάτερ, τίς ἂν κατ' ἀξίαν ἐφίκοιτο διηγῆσθαι, θεοφόρε Ἰγνάτιε; Σὺ γὰρ ὡς ἀδάμας στερεῶς τὸ τῆς ἡμέρας βάρος καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἠνεγκας, ἄχρῃς οὐ τὰς σεπτὰς σου Μονὰς κατὰ θυμὸν ἀπαρτίσης, καὶ πολλοὺς προσαγάγης Χριστῷ δι' αὐτῶν. Σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον τοῦ Εὐαγγελίου ὡς ἀγαθὸς ἐργάτης ἀρχιερατικῶς ἐπηύξησας. Ἀνθ' ὧν ἤδη περιπολεῦων ἐν οὐρανοῖς, ἀξίως τῶν πόνων σου παρὰ τοῦ μισθαποδότου Θεοῦ χαίρων ἀκούεις· Εἰσελθε, δοῦλε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, παρθένε Θεοτόκε, τὸ σεπτὸν κειμήλιον ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, ἡ λαμπὰς ἢ ἄσβεστος, τὸ χωρίον τοῦ ἀχωρήτου. Χαίροις ἐξ ἧς ἀμνὸς ἐτέχθη, ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Εἰς τὸν στίχον.

Στιχητὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Δεῦτε νῦν ψαλμικῶς, τῶν φιλεόρτων στίφη, Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν συμφώνως, Ἱγνάτιον τὸν ἑνδοξόν.

Στίχ. Τίμιος ἑναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ορη τε καὶ βουνοί, σκιρτήσατε, Μηθύμνης, ὅτι ὄν ἐν ὄροις, ἐθρέψατε οἰκείους, ὑμᾶς ὑπερεδόξασε.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσσονται.

Δόξα ἱεραρχῶν, καὶ τῶν ὁσίων κλέος, τῷ βίῳ σου κατέστης, Ἱγνάτιε τρισμάκαρ, Ἀγγέλοις δὲ συνόμιλος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάναγνε Μαριάμ, χριστιανῶν ἡ σκέπη, ὃν ἔτεκες ἀσπύργως. Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον. Καὶ τὸ τροπάριον ἦχος α'. Τὸν ποιμενάρχην Μηθύμνης Ἱγνάτιον ἄσμασι. Ζήτηί ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ. Εἴτα Θεοτοκίον καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν

Ὁ Προοιμιακός. Τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱσθῶμεν στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὴν σὴν πανίερρον μνήμην, πάτερ Ἱγνάτιε, πιστῶς ἐπιτελοῦντες, ἐξαιτούμεθα πόθῳ· χάριν τε παρέχειν ἡμῖν δαψιλῇ, τοῖς Χριστοῦ βαίνειν ἵχνεσι, καὶ προσβολὰς ἑναντίας τῶν δυσμενῶν, ἀπωθεῖν ἀεὶ, πρεσβεύεις σου.

Μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας σοι ἀνεθέμεθα, οἱ σοὶ προσπεφυγότες δοῦλοί σου, Ἱεράρχα· διὸ ὡς παρρησίαν ἔχων Χριστῷ μὴ διαλείψης δεόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύειν οἷα πατὴρ συμπαθέστατος, Ἱγνάτιε.

Οὐ τὰς σεπτὰς σου οἰκοῦντες Μονὰς Ἱγνάτιε, καὶ περίεχώρα πᾶσα Μηθυμναίων σκιρτῶσι, σήμερον τελοῦντες φαιδρὰν ἑορτήν, ἐπὶ σῇ μνήμῃ, ἅγιε καὶ εὐωδίας πληροῦνται πνευματικῆς, ἀσπαζόμενοι τὴν κάραν σου.

Ἔτερα στιχηρά.

Ἦχ. πλ. δ'. Ὡ! τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οντως θαυμαστός, Ἱγνάτιε, σὺ ἀνεδείχθης κανὼν, ἀρετῆς καὶ κατηύγασας, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ταῖς ἐνθέοις σου πράξεσι, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον, νήπιον ὥσπερ αὐτὸν παιζόμενον, ἔδειξας ὅσι· διὸ καὶ δεδόξασαι εἰς οὐρανούς, καὶ χαίρων παρίστασαι τῷ τρισηλίῳ φωτί.

Πάτερ πατέρων, Ἱγνάτιε, Ἱεραρχῶν καλλονή, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων τε, θερμότητι ἀντίληψις, καὶ θλιβομένων χαρὰ ἀνέκλειπτος, χειμαζομένων λιμὴν ὁ εὐδίας, ὠφθης, μακάριε, ἐπὶ γῆς γενόμενος, μετὰ σαρκός· ὅθεν καὶ νῦν πάρεσο, πᾶσιν ἡμῖν βοηθός.

Χάριν θεόθεν δεξάμενος, πάθη ποικίλα σαρκός, θεραπεύειν τῶν πίστει σου, τῷ ναῶ, Ἱγνάτιε, προσιόντων θερμότατα ὀξὺς προφθάνεις τοῖς τὸ σὸν ὄνομα ἐπικαλουμένοις εἰς ἀντίληψιν· ὅθεν νῦν ἅπαντες συνελθόντες ἄσμασι χρεωστικῶς, πόθῳ σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα. Ὑψος πλ. β'.

Πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν σήμερον, ὦ φιλέοργοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ θεράποντος Χριστοῦ, Ἰγνατίου τοῦ παμμάκαρος· ὅτι κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ἐξ ἀπαλῶν δυνάμεων βδελυξάμενος, παρὰ Θεῷ γῆν ἡρετίσατο. Πνευματικὸς πατὴρ πρῶτον ἐν σκηνώμασιν ἀναδειχθεὶς ἱεροῖς, καὶ πνευματικὸς ποιμὴν ὑστερον λογικῶν θρεμμάτων τῇ Μηθυμναίων Ἐκκλησίᾳ θεόθεν ἀποσταλεὶς. Ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ διαπρέψας ὁσίως, μυροβλήτης γενέσθαι μετὰ πότμον ἡξίωται· καὶ παριστάμενος τῇ Τριάδι, ἀδιαλείπτως, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; Τίς μὴ ἀννυμήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνή παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τὸ φῶς ἱλαρόν.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἂν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης καὶ ὀλίγα

παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξιους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· Ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα. Ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε, οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονησίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἴθ' οὕτως ἡ συνήθης ἐκτενὴς παρὰ τοῦ ἱερέως. Τὸ Καταξίωσον. Εἶτα τὸ Πληρώσωμεν καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν

Στιχηρὸν τῆς Μονῆς. Ὑχος α'.

Τῶν νοερῶν δυνάμεων ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου. Ὑχος α'.

Η πανέντιμος μνήμη σου, πάτερ Ἰγνάτιε, ὡς ἄλλος ἡμῖν ἥλιος ἀνατείλασα, πάντας ἐφαίδρυνε τοὺς φιλεόρτους σου. Τὴν γὰρ θείαν κάραν σου προκειμένην ὀρῶντες, τὸν αὐτὸν σε πάλιν ὡς πολῦτιμον ἄλλον πλουτοῦντες πιστεύομεν θησαυρόν,

καὶ εὐλαβῶς αὐτὴν προσκυνοῦντες, γηθοσύνης σοι κράζομεν. Πάτερ ἅγιε, τῇ πρὸς Θεόν σου θερμῇ μεσιτείᾳ, ἀξιώσον ἡμᾶς, καθάπερ νῦν, ἐτησίως, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὸν διὰ Χριστὸν ἐπίπονον βίον σου, ὅσιε Πάτερ, τίς ἂν κατ' ἀξίαν δυνηθεῖη διηγῆσασθαι, θεοφόρε Ἰγνάτιε; Σὺ γὰρ ὡς ἀδάμας στερεῶς, τὸ τῆς ἡμέρας βάρος καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἤνεγκας, ἄχρις οὗ τὰς σεπτὰς σου Μονὰς ψαλμικῶς εὐτρεπίσης, καὶ πολλοὺς προσαγάγῃς Χριστῷ δι' αὐτῶν. Σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον τοῦ Εὐαγγελίου ὡς ἀγαθὸς ἐργάτης ἀρχιερατικῶς ἐπηύξησας. Ἄνθ' ὧν ἤδη περιπολεύων ἐν οὐρανοῖς, ἀξίως τῶν πόνων σου, παρὰ τοῦ μισθαποδότου Θεοῦ χαίρων ἀκούεις· εἰσελθε, δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Επὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, ὅσιε, τὰς ἱεράς σου Μονὰς ἐθεμελίωσας· οὐδαμῶς γὰρ ἰσχυσαν ταύτας διασαλεῦσαι, οἱ σφοδρῶς κατ' αὐτῶν ἐπιπνεύσαντες κλύδωνες, μένουσαι δὲ διὰ παντὸς ἀσινεῖς τῇ χάριτί σου, τὰς ἀριστείας σου πᾶσι μεγαλοφώνως κηρύττουσι· καὶ ἀκαταπαύστως δοξολογοῦσι, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Καθοπλισθεὶς τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τρισμάκαρ Ἰγνάτιε, εἰστὸν ἄδυτον γνόφον τῆς ἄνω φιλοσοφίας εἰσέδυς μυστικῶς καὶ τῇ θεωρίᾳ ἀνευρών, ὃν ἐπόθησας πολῦτιμον μαργαρίτην, μεγαλέμπορος ἐγένου πολλοῖς, τῆς οὐρανίου βασιλείας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ἣ γηθοσύνης σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ὑψος δ'.

Αποστολικῶς διαπρέψαντα τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ Ἀποστολον ἄλλον σε τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις ἀπέδειξεν· οὐ γὰρ ἔδει σε τὸν λύχνον ὑπὸ τὸ μόδιον κρύπτεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῆναι, ἵνα πᾶσιν ἡμῖν φαίνης τῷ ἀπλέρῳ φωτὶ τῶν λόγων σου, καὶ τῷ κάλλει τῶν ἐν ἀρετῇ ἔργων σου διεγείρης ἡμᾶς πρὸς δόξαν τοῦ οὐρανίου Πατρὸς. Ὅν προσκυνοῦντες κατὰ χρέος, τὴν εἰς ἡμᾶς διὰ σοῦ ἄκραν ἀγαθότητα αὐτοῦ δοξάζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὑψος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν, ἐκτελοῦντες, Θεόσοφε, σὲ ἐπικαλούμεθα, πάτερ ἅγιε, πάσης ὀργῆς τε καὶ θλίψεως, ἡμᾶς διαφύλαττε. Τοῦ δοξάζειν σε ἀεὶ, εὐχαρίστως καὶ ἅπασιν τὰ παράδοξα, πανταχοῦ τῶν θαυμάτων σου, κηρύττειν, διαπύρως Μηθυμναίων τὸν προστάτην γεραίροντες.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Τὴν ζωὴν ἣν διήνυσας, ἐπιπόνως Ἰγνάτιε, πάντες ἀνευφήμησαν οἱ ποθήσαντες, τὸν ἐν Χριστῷ βίον, ὅσιε, διὸ καὶ προσήρχοντο, πλήθη σοι τῶν μοναστῶν εὐλαβῶς ἐνθα ἔπηξας, παναοίδιμε, τὰς σεπτὰς σου Μονάς, καὶ ὀλοτρόπως, ἑαυτοὺς σοι ἀνεντίθουν, κλέος Μηθύμνης καὶ καύχημα.

Στίχ. Οί ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.

Τῷ Θεῷ παριστάμενος, μετὰ πάντων, Ἰγνάτιε, τῶν Ἀγίων, πρέσβευε, ὅπως ἴλεως, ἁμαρτωλοῖς ἡμῖν γένηται, ἐν ᾧρα τῆς κρίσεως, καὶ μερίδος δεξιᾶς, παραστάτας ἐνδείξεται, ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ τρυφῆς παραδείσου ἀξιῶση, τῇ ἰδίᾳ συμπαθείᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Εν τῇ πρὸς Θεὸν ἐκδημίᾳ σου, Ἰγνάτιε ὅσιε, ἀθυμίας νέφος τῷ πλήθει τῶν μαθητῶν σου ἐπέπεσε, καὶ παριστάμενοι τῇ κλίνῃ σου, θρηνοῦντες ἔλεγον· Πάτερ ἡμῶν Ἅγιε, μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανούς, οὓς διὰ τῶν καμάτων σου ἐκ τοῦ δρυμοῦ τῆς κοσμικῆς συγχίσεως πρόρριζον ἀποσπάσας, εἰς τὸν λειμῶνα τοῦτον τῆς ἡσυχίας μετεφύτευσας καὶ τῇ πνευματικῇ ἀρδεΐᾳ τῶν λόγων σου, ὡς καλὸς φυτοκόμος κατήρδευσας. Οἷς καὶ αὐτός, οἷα πατήρ φιλόστοργος καὶ διδάσκαλος σοφός, παραμυθίαν δεδωκὼς εἶναι σὺν αὐτοῖς νοητῶς καὶ συμπαθῶς ἔπειθες· καὶ τελευταῖον λόγον τὴν εἰρήνην λιπών, εἰς τὴν οὐράνιον λῆξιν μετέβης γηθόμενος, ἔνθα τοῦ ἀμηχάνου κάλλους τῆς τρισηλίου δόξης ἀπολαύεις ἐμπορούμενος. Ἀλλὰ πάρεσο μέσον καὶ ἡμῶν ἀοράτως, Ἱεράρχα Χριστοῦ, ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς τῶν δεινῶν τοῦ βελίαρ, καὶ ὁδηγῶν καὶ φωτίζων, πρὸς σωτηρίαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ Λυτρωτὴς μου Χριστὸς ὁ Κύριος τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διό, Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν

πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸν ποιμενάρχην Μηθύμνης Ἰγνάτιον ἕσμασι, τὸν μετὰ πάντων Ἀγίων δοξασθέντα ἐν θαύμασιν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως οἱ πιστοί, συμφώνως ἐν τῇ τούτου ἐορτῇ καὶ ὡς πλεῖστα κατιδόντες ὑπ' αὐτοῦ, θεραπευθέντα πάθη ἐκβοήσωμεν· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι· Δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν λάματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ Κιβωτῷ ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυῖδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἶτα ἡ συνήθης εὐλόγησις τῶν ἁγίων.

καὶ

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον τό, Θεὸς Κύριος. Καὶ τὸ τροπάριον. Τὸν ποιμενάρχην Μηθύμνης Ἰγνάτιον. Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἶτα μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν τοῦ ψαλτηρίου.

Τὸ Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν ἄκραν προσευχήν, ἣν ἐτέλεις νηστεύων, καὶ πᾶσαν τὴν λοιπὴν, τὴν τοῦ σώματος τηξίν, οἱ Ἄγγελοι, Ἰγνάτιε, οὐρανόθεν ἐθαύμασαν, καὶ οἱ δαίμονες, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ Ἰδοῦ, φόβῳ ἔφριξαν· βροτοὶ δὲ πάντες ἑώρων, ἐν γῇ σε ὡς ἄλλον.

Δόξα.

Τὸν πόθον τὸν θερμόν, ἱκετῶν σου, τρισμάκαρ, Ἰγνάτιε κλεινέ, ἐκπληρῶν μὴ ἐλλείπτῃς. Εἰς σὲ γὰρ προστρέχομεν, πεποιθότες οἱ δοῦλοι σου, καὶ αἰτούμεθα, λύσιν δεινῶν εὐρεῖν πάντων· καὶ δὴ πρόφθασον, ἀντιλαβοῦ, ἡμᾶς ρῦσαι, ὑπόθεν ἰσχύϊ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον, ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἰκτερον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν ἀπωλείας, πανάμωμε· καὶ ἐν ᾧρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων δαιμόνων καὶ πάσης κολάσεως.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν. Τὴν ὠραιότητα.

Κόσμον κατέλιπες, πάτερ Ἰγνάτιε, ἔρημον ᾤκησας, χαίρων καὶ ἔφθασας πρὸς ὃν ἐπόθησας Χριστὸν σαρκὸς τῇ σκληραγωγίᾳ. Ὅθεν καὶ ὁ Κύριος, ἐπὶ γῆς σε ἐδόξασε, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, Ἐκκλησίας προέστησεν· ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πᾶσιν, ἅγιον θαυματουργόν σε ἀνέδειξεν.

Δόξα.

Υμνον ἐπάξιον, πρόσδεξαι, ἅγιε, τὸν ἐκ χειλέων μου, τοῦτον καὶ παρέσχε χάριν τὴν σὴν μοι δαψιλῶς ἐκκλίνειν τὰς ἁμαρτίας, πρὸς ἃς ὁ παμπόνηρος, ἐπιχαίρων ἐλκύει με, καὶ παίγνιον ἅπασι, προτιθείς με τὸν δαίλαιον, ἐπαπειλεῖ με ὁ βροτοκτόνος, τῆς σωτηρίας μου τὴν ἀπόγνωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε, μήτερ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσαν μου, ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς πταίσμασιν ὁ ἄθλιος. Ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῷ τῆς καρδίας μου· δέξαι με, πανάμωμε, τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, ἵνα ἐν παρρησίᾳ βοῶ σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ἦχος πλ. δ'.

Κάθισμα. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ανευφημήσωμεν, πιστοί, μεγαλοφώνως, τὸν περιβόητον Χριστοῦ ἀρχιερέα, τὸν ἀειλαμπέστατον φωστήρα τῆς Οἰκουμένης, τὸν ὄντως ἐν τοῖς Ἁγίοις θαυματουργόν, τῆς Λέσβου ἀπάσης ὄντα μέγαν φρουρόν, τὸν Μηθύμνης γενόμενον προστάτην τε καὶ ὁδηγόν, εἰς τριβους σωτηρίους Χριστοῦ· ὃν δοξαζόμεν ἅπαντες.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε ἀγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἁνῶ Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει

ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν ὅπως εὖρωμεν ἔλεος.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Τὸ Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'. Δόξα Πατρί. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἦχος πλ. β'.

Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ, Ἰγνάτιε, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς εἰς εὐωχίαν πνευματικὴν τῶν θαυμάτων σου, φώτισον τὰς καρδίας ἡμῶν τῇ χάριτί σου. Ἵνα δι' αὐτῆς ὁδηγούμενοι, τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου ποιῶμεν, καὶ τῆς οὐρανῶν βασιλείας διὰ πρεσβειῶν σου, οἱ ἐν ἁσμασι τιμῶντές σε τύχωμεν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ Κύριε, ἐλέησον ιβ'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ', καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς η'. (Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου ἀποτελεῖ ἀκροστιχίδα τοῦ ποιητοῦ τήνδε, "Ἀθανάσιον, Ἰγνάτιέ μου, φρούρει". Τὰ δὲ Θεοτοκία τοῦ Κανόνος τούτου συμπληροῦσιν αὐτὴν διὰ τῆς λέξεως "Ροδοστοῦ").

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Αρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε τερατουργοῦσά ποτε, Μωσαϊκὴν ράβδος, σταυροτύπως πλῆξασα καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἥσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Διὰ παντὸς τοῖς λυπηροῖς κρατούμενος ὁ δυστυχέστατος καὶ τληπαθὴς ὄντως, καὶ ἀχρεῖος δοῦλός σου, εἰς σὲ προστρέχω σῶσόν με, παναγία Παρθένε, καὶ τῶν δεινῶν ἐλευθέρωσον, ἵνα σε ὑμνῶ τὴν πανύμνητον.

Επισκοπῇ σου ταχινῇ ἐπίσκεψαι, νῦν με τὸν δαίλαιον τῷ χαλεπῷ ζόφῳ, τῶν ἀμέτρων θλίψεων, δι' ὅλου συνεχόμενον καὶ ἀνάστησον μόνη, κατερραγμένων βοήθεια, κλίνη συμφορῶν κατακείμενον.

Χαρὰς μου σὺ τὴν θρηνωδοῦσαν πλήρωσον, καρδίαν, Δέσποινα ἢ τὴν χαρὰν πᾶσι τοῖς πιστοῖς πηγάσασα· τῷ παραδόξῳ τόκῳ σου, ἐκδυσωποῦσα πᾶσαν, πικρίαν τῶν περιστάσεων τῶν χειμαζουσῶν με τὸν ἄθλιον.

Ολον ἐν σοὶ ἀναξωοῖ τὸν ἄνθρωπον, νεκρὸν γενόμενον, ὁ τῆς ζωῆς ὄντως χορηγός, πανάχραντε, ὅλον με ἐνδυσάμενος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους βροτὸς ἀτρέπτως γενόμενος, μείνας ὅπερ ἦν πρὸ σαρκώσεως.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Απείρω σου ἔρωτι, ἐπειγομένῳ, Ἰγνάτιε, τὰ σὰ ἀγωνίσματα ἐγκωμιάσαι νυνί, σὴν μοι ἄνωθεν κατάπεμψον πλουσιῶς, βοήθειαν, Ἁγιε, τοῦ ἀνυμνεῖν σε ἀεί.

Θεῷ ἀνατέθεικας, ὅλον σαντόν, παναοίδιμε, ἐκ βρέφους καὶ ἅπασαν κόσμου τερπνότητα καταλέλοιπας καὶ τρίβους τοῦ Κυρίου σταυρόν, ἀνελόμενος, χαίρων διήνυσας.

Απαύστως δοξάζομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον, τῆς Λέσβου τὸ βλάστημα, ὅτι σε ἅπαντες παραμύθιον, κεκτήμεθα καὶ μόνον δεινοῖς οἱ τρυχόμενοι καὶ πειρασμοῖς φοβεροῖς.

Θεοτοκίον.

Ρυσθίημεν, πάναγνε, τῇ προστασίᾳ σου, Δέσποινα, παντοίας κακώσεως τοῦ βροτοκτόνου ἐχθροῦ, ὅπως χαίροντες τὰ σὰ ἀνευφημῶμεν, παράδοξα θαύματα, μόνη θεόνυμφε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόγε φιλάνθρωπε.

Υπὸ σκέπην τὴν θείαν καὶ κραταιάν, Δέσποινα, σοῦ, θεοκυῆτορ, προστρέχω, νῦν ὁ πανάθλιος πάσης με λύτρωσαι, θλίψεως, νόσου καὶ βλάβης, πάσης περιστάσεως, πάσης ὀργῆς καὶ ποινῆς.

Τῶν παθῶν μου τὸν σάλον, καὶ χαλεπὸν κλύδωνα, καὶ τρικυμιῶν τὰς ἐφόδους κόπασον, Δέσποινα· σὺ γὰρ μου καύχημα, σὺ καὶ προστάτις ὑπάρχεις· σὺ καὶ καταφύγιον, σὺ καὶ ζωῆς θησαυρός.

Ολος ὢν ἐν τῷ σκότει, τῶν δυσχερῶν, πάναγνε, ὅλως ἐν τῷ βάθει ὑπάρχω τῶν παραπτώσεων, ὅλος κρατούμενος, ὑπ' ἀμετρήτων κινδύνων, ὅλην ἐξαιτοῦμαί σου τὴν χάριν, Δέσποινα.

Ναυαγοῦντά με σῶσον τῷ χαλεπῷ κλύδωνι, τῶν ἀλλεπαλλήλων κινδύνων, θεοχαρίτωτε, καὶ πρὸς ἀκύμαντον, καὶ γαληνότατον ὄρμον, τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου, νῦν με ὁδήγησον.

Απὸ πλήθους πταισμάτων ὁ δυστυχὴς δοῦλός σου πλήθει περιπίπτω ἀμέτρων θλίψεων, πάναγνε, ὃν ἐλευθέρωσον καὶ πρὸς λιμένα χαρᾶς με, θάττον καθοδήγησον, θεομακάριστε.

Τοῦ Ἀγίου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει.

Νόσους καὶ πάθη, ἐξιᾶται ποικίλα ἐκάστοτε, ἡ σεπτὴ σου κεφαλὴ, δεδοξασμένε Ἰγνάτιε· διὸ ἀσπαζόμενοι ταύτην γεραίρομεν.

Απαράλλάκτως, ἐφ' ἡμῖν ἄλλος ὥφθης Ἀντώνιος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν καιρῶν ἐρημικοῖς ἀγωνίσμασιν, ὁσίων γὰρ ἐπλησας Μονάς, ἃς ἐπηξας.

Σύμφωνον αἶνον, χρεωστικῶς σοι πάντες προσάγομεν, ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ ὦνπερ ἐκ σοῦ ἀπελαύομεν, χαρίτων, καὶ ἅπασι ταύτας κηρύττομεν.

Θεοτοκίον.

Οὶ τῇ θερμῇ σου, βοηθείᾳ θαρροῦντες, πανάχραντε, προσφεύγομεν ἰδοὺ οἱ ἁμαρτίαις ὑπεύθυνοι. Πάσης οὖν κολάσεως ἡμᾶς ἐκλύτρωσαι.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεωρίαν καὶ πράξιν τῶν ἀρετῶν, τὰς μεγίστας εἰς ἄκρον καταλαβών, κανὼν καὶ ἀρχέτυπον, μονασταῖς ἐχρημάτισας. Πάντες γὰρ προσήρχοντο εἰς σέ οἱ αἰρούμενοι, κατὰ Χριστὸν ζῆσαι πρὸς σέ ἀποβλέποντες. Ὅθεν καὶ ἀξίως εἰς ἀνώτερον θρόνον, Θεὸς σε ἀνήγαγε, καὶ ποιμένα ἀνέδειξε, τῆς Μηθύμνης, Ἰγνάτιε. Ὅν αἰτῆσαι πρεσβεύων ἀεὶ, τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, τοῖς μετὰ πόθου τελοῦσι, τὴν πανέντιμον μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου, Παρθένε, τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μόλυνας, ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύψωσα, καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ ἐπιστρέψομαι. Οὐδὲ γὰρ ἄλλην ἐλπίδα πλὴν σου, κόρη, ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ καὶ κακῷ οἰκονόμῳ! Ἀλλὰ πρὸς σέ, ἄχραντε, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι, εἰς σέ γὰρ Παρθένε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σύ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπών. καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. διὸ σὺν τῷ προφῆτῃ Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Μόνη πιστῶν ὥφθης προστάτις ἀσάλευτος, τῶν ἀπάντων μόνη ἀποτέξασα, δημιουργὸν τε καὶ λυτρωτὴν, μόνη ταῖς δειναῖς με, δονούμενον περιστάσεσιν, οἰκτεῖρησον καὶ σῶσον, παναγία Παρθένε, θλιβομένων ἐτοίμη βοήθεια.

Νύξ με πολλῶν, ὀδυνηρῶν κατεκάλυψε, τὸν ἀπάντων δοῦλόν σου οἰκτρότατον· ἀλλ' ἢ τὸ φῶς τέξασα σαρκί, καίτην οἰκουμένην Θεοπρεπῶς καταλάμψασα, ἀνάτειλόν μοι φάος θυμηδίας, Παρθένε, ὅπως πίσται καὶ πόθω δοξάζω σε.

Ο ποιητής, πάντων κτισμάτων καὶ Κύριος ἐκ γαστρός σου, πάνταγγε, σεσάρκωται, ὅλως βροτός, ἀληθῶς φανείς, ὅλως κατ' οὐσίαν, Θεός ὑπάρχων ἀθάνατος· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀπὸ πάσης με νόσου καὶ κινδύνου ρυσθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

Νέφος δεινῶν, τρικυμιῶν ἐκταράττει με, καὶ ποικίλων, συμφορῶν τὸ πέλαγος, καταποντίζει τὸν δυστυχῆ· πρόφθασον, Παρθένε, ἀναγαγεῖν καὶ διάσωσον, τῷ τάλανί με δοῦσα ἀντιλήψεως χεῖρα, τῷ τὴν σὴν ἐκζητοῦντι βοήθειαν.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ιερεὺς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ιερώτατος γέγονας, καὶ θεοπροβλήτως, οἷς ἀρχιερεὺς ἐχρημάτισας· πρακτικωτάτῳ σου λόγῳ δίκην σάλπιγγος, ἀνεκήρυξας τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Ο πατὴρ ὁ σός, τρισμάκαρ, ὅτε σύ, ἔξω γέγονας, κόσμου καὶ διῆγες, ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, ἥλλαξεν, εὐλαβηθεῖς σου τὸν τρόπον σχέσεις φύσεως ἑαυτὸν γάρ σοι υἱόν, ἐν πνεύματι ἔταξε.

Νέον ἄλλον σε Θηβαῖον, Παῦλον πάντες κηρύττομεν, ζηλωτὴν Ἡλίαν, Ἰωάννην Προδόρομον, ἅμα τε Σάββαν, Εὐθύμιον μέγαν καὶ Μακάριον καὶ διδάσκαλον, ἄλλον ἡμῖν χρηματίσαντα.

Θεοτοκίον.

Δυνατή ἡ σὴ πρεσβεία πρὸς τὸν Κύριον, πάντα γνε. Τοῦτον οὖν δυσώπει, ἵλεων γενέσθαι τοῖς δούλοις σου, τοῖς οὐδεμίαν ἐλπίδα πλὴν σου ἔχουσι τοῦ τὴν κόλασιν διεκφυγεῖν τὴν αἰώνιον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ινα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον; Ἄλλ' ἐπίστρεψόν με καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Θεοτόκε παρθένε, πάντων πεπτωκότων ἐτοίμη ἀνόρθωσις, πρόφθασον καὶ ρῦσαι τῆς παρούσης με ζάλης ὡς εὐσπλαγχνος, ὅτι σὲ καὶ μόνην, ὁ δυστυχὴς ἐπικαλοῦμαι, προστασίαν, καὶ σκέπην καὶ καύχημα.

Επὶ σοί, Παναγία, πᾶσαν τὴν ἐλπίδα μου τίθημι· σῶσόν με, ἀπὸ πάσης βλάβης, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, ἀπὸ πάσης νόσου, καὶ συμφορᾶς θανατηφόρου, ἀπὸ πάσης ὀργῆς καὶ κακώσεως.

Ολικῶς σοῦ τὴν θείαν, σκέπην ἐκζητῶ, Παναγία, ὁ δοῦλός σου, ταῖς τοῦ βίου ζάλαις, καὶ ταῖς θλίψεσιν, οἶμοι, κλονούμενον, μὴ παρίδῃς νῦν με ὡς ἀγαθὴ θεοκυῆτορ· ἀλλὰ σπεῦσον οἰκτεῖραι, καὶ σῶσόν με.

Καταιγὶς με χειμάζει, ποικίλων κακώσεων, καὶ συμφορῶν πονηρῶν, καὶ πρὸς χάος ἤδη, ἀπωλείας καθέλκει τὸν δαίλαιον· τῇ θερμῇ σου τάχος, ἐκδυσωπῶ πρὸς τὸν υἱόν σου μεσιτεία οἰκτεῖρασα σῶσόν με.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ιδοὺ ἡ πανέντιμος, ἡμέρα καὶ εὐφρόσυνος, ἐπέστη ἡμῖν τοῦ ποιμενάρχου, ἐν ἣ γηθόμενοι, νῦν ἀλαλάξωμεν· Ἰγνάτιε, πρόφθασον θερμῶς ἡμᾶς ἐκλυτρούμενος, πάσης νόσου καὶ θλίψεως.

Γενναίῳ φρονήματι ὑπὴνεγκας, θαυμάσιε, φορὰς ἐναντίας τῶν ἀρχόντων, κατὰ καιρούς σοι ἐπαναστάντων πικρῶς. Οὐ γὰρ δίκην ἦταις ἐκ Θεοῦ, μᾶλλον δὲ δι' ἄγνοιαν προατάτην συγχώρησιν.

Νοός σου, μακάριε, τὸ πρᾶον καὶ ἡσύχιον, Θεὸς ἀπεδέξατο ἐξ ὕψους· διὸ καὶ χάριν σοι ἀνταπέδωκεν, εἴ τις πρῶτον ἴδοι ἀγνοῶν, σὲ ἀπὸ τοῦ σχήματος, ὡς Θεοῦ δοῦλον σέβεσθαι.

Απάρας, Ἰγνάτιε, εἰς Κωνσταντίνου ἔνεκεν, ἀνάγκης ὧν ἐκτίσας Μονῶν σου, ἐκεῖ διέλαμψας ἐμφανέστατα, ὡς ἄλλος τις ἥλιος λαμπρός, καίτοι ταπεινότητος, ρακενδύτης διέτριψας.

Θεοτοκίον.

Ον ἔτεκες ἀφθορον, ἄνευ ἀνδρὸς Θεὸν ἡμῶν, τοῦ κόσμου παντός τὴν σωτηρίαν, τοῦτον δυσώπει ὑπὲρ ἀπάντων βροτῶν, ὅπως πᾶσιν ἴλεως φανῇ, ἐν ᾧρα τῆς κρίσεως φιλανθρωπῶς ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ιλάσθητί μοι, σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐτάκουσόν μου ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Υπὸ τὴν σὴν κραταιάν, προσφεύγω σκέπην, πανάμωμε, μὴ με παρίδης βυθῶ, δεινῶ χειμαζόμενον, καὶ ἔξαπορούμενον· ἀλλὰ δίδου χεῖρα βοηθείας μοι καὶ σῶσόν με.

Ητῶν πιστῶν ἄρραγής, προστάτις μόνη θεόνυμφε, προστάτις φάνηθι νῦν, καὶ μοῦ τοῦ παντλήμονος, πάσης ρυομένη με ἀπειλῆς καὶ νόσου καὶ ὀργῆς τῆς συνεχούσης με.

Τὰς τῶν δακρῶν ροὰς μὴ μου παρίδης, Πανάχραντε, καὶ τοὺς πικροὺς στεναγμοὺς ἐνώτισαι, Δέσποινα, καὶ μὴ ἀπορρίψης με, μόνη προστασία τῶν πιστῶς νῦν δεομένων σου.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ, ἰλέω ὀμματι, Δέσποινα, καὶ νοσημάτων δεινῶν, ἐκλύτρωσαι τάχιον, καὶ πάσης κακώσεως, νῦν προσδοκωμένης, καὶ παγίδος καὶ συμπτώσεως.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐβόησε προτυπῶν.

Τὴν ἄμετρον ταπείνωσιν τότε ὡς ἔβλεψαν, καὶ προνοία τοῦ Θεοῦ σου ὡς ἄξιον ἔγνωσαν, οἱ συνόδου πρῶτοι τῆς Μηθύμνης ποιμένα προέστησαν.

Ισοτίμος μὲν ἐκείνοις ἐγένου, μακάριε, ἐπελεύσει τῆς ἐξ ὕψους τοῦ πνεύματος χάριτος, ἀρετῇ, δὲ μείζων ἀνεφάνης τῷ κόσμῳ, Ἰγνάτιε.

Ενέθηκας, ἐπανελθὼν εὐφροσύνην καὶ ἄφατον, θυμηδίαν, ταῖς καρδίαις λαοῦ τοῦ ποιμνίου σου, καὶ σεπτὰς Μονάς σου, φαιδροτέρας προνοία σου ἔδειξας.

Θεοτοκίον.

Σὺ γέγονας τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς ἡ ἀναίρεσις, σὺ ὡς ἔδει, τοῖς ἀνθρώποις χαρὰν προξενήσασα, σύ, παρθενομήτορ, τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν ἐκαίνισας.

Κοντάκιον ἥχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον θαυματουργοῦσαν, τοὺς πλουτοῦντας δούλους σου κάραν πανίερρον τὴν σὴν, ἱεροφάντορ Ἰγνάτιε, ἀσπαζόμενος ταύτην, ἡμᾶς διαφύλαττε.

Ὁ Οἶκος.

Προσελθόντες ἐνθάδε μετ' εὐλαβείας, βροτοὶ ἅπαντες αὐτόχθονές τε καὶ ἐπήλυδες, ἀκούσωμεν τὰ τῆς ἀρετῆς γενναῖα ἄθλα καὶ κατορθώματα Ἰγνατίου τοῦ πάνυ, τοῦ ἐκ Μηθύμνης βλαστήσαντος, καὶ ταύτην ἀρχιερατικῶς τιμήσαντός τε καὶ κοσμήσαντος τῷ καθ' ἑαυτὸν βίον τε καὶ τρόπον ἀρετῆς πρακτικωτάτῳ παραδειγματι, καὶ μυροβλήτου ἐν ἐσχάτοις ἡμῖν ἀναδειχθέντος μετὰ θάνατον Ἀγίου, καὶ τοῦτον ἕκαστος ἀνευφημοῦντες πρὸς τὸν δοξάσαντα αὐτὸν Θεὸν ἐκβοήσωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος, Ἰγνατίου τοῦ σοῦ θεράποντος πρεσβείαις, πάσης βλάβης ἡμᾶς διαφύλαττε.

Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιδ'. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Ἰγνατίου τοῦ νέου, ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης, τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἐπαινον ἅδω ἱερῷ Ἰγνατίῳ.

Ἀνθ' ὧν ἐς αἰεὶ τοῖς ἅπασιν ἀρήγει.

Βῆ δ' ὁ γ' ἐς οὐρανὸν ἐν δυάδι Ὀκτωβρίου ἐπτάδος.

Τὴν καταγωγὴν ἔλκων πιθανώτατα ἐκ Βυζαντίου, ἐγεννήθη ὁ φωστήρ οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Ἰγνάτιος εἰς Φάραγγα τῆς Λέσβου. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μανουὴλ Ἀγαλλιανὸς ὀνομαζόμενος ἦν ἱερεὺς δι' ὃ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν ἱερωσύνην ἠγάπησεν ἐκ παιδός. Ἐφερε δὲ οὗτος τὸ ὄνομα Ἰωάννης, ὅπερ διетήρησεν γενόμενος ἱερεὺς, μετωνομάσθη δὲ Ἰγνάτιος ὅτε ἐγένετο Ἐπίσκοπος. Οὗτος ὁ μακάριος κτίτωρ τῆς σεβασμίας ἱερᾶς Μονῆς Λειμῶνος γενόμενος καὶ τὴν ἐτέραν ἐν Καλλονῇ Μονὴν τῆς Μυρτιδιωτίσσης ἐν πατρίῳ χώρῳ ἰδρυμένην ἀνεκαίνισε καὶ ἐν ἀμφοτέραις θείῳ ζήλῳ πυρπολούμενος, τοὺς αἰρουμένους τῆς ἱσαγγέλου μοναχικῆς πολιτείας συνήγαγεν, τὰς δὲ Μονὰς Πατριαρχικοῖς γράμμασι εἰς τὸ διηνεκὲς καταχωρώσατο.

Τότε δὲ καὶ τῆς Ἐπισκοπῆς τῆς ἱστορικῆς καὶ παλαιφάτου ἱερᾶς Μητροπόλεως Μηθύμνης ἀξιοῦται ἦν καὶ ἐποίμανε θεοφιλῶς καὶ θαυμάσιως τέτταρσιν ἔτεσιν. Ὅλον δὲ ἄμειπτον βίον καὶ πολιτείαν ἐνάρετον ἔδειξεν ἐν τῷ μοναχικῷ ἐπαγγέλματι, τοιαύτην διειργάσθη καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ διὰ τῆς πληθύος τῶν θαυμάσιων πράξεων καὶ κατορθωμάτων. Ἐξαιρετικῶς δὲ τῇ παιδείᾳ μεγάλα προσενεγκὼν καὶ πλείστα ὑπὲρ αὐτῆς διαθέσας καὶ σχολὴν περιώνυμον "Λειμωνιάδα" ἐγκαθιδρύσας, τῆς ὑποδοῦλου Λέσβου ὄντως φωτιστὴς ἐγένετο.

Τοσαύτας καὶ τηλικαύτας ὑπηρεσίας τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ ἔθνει ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος προσενεγκὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἔτει χιλιοστῷ πεντηκοσιοστῷ ἑξηκοστῷ καὶ ἑβδόμῳ, οὗ ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ζ'.

Ὁ Εἰρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· εὐλογητὸς εἰ, Κύριε ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρᾶνον συνήθως ἐφ' ἡμᾶς σὺ τὰ ἐλέη σου, οἰκτίρμον Θεοτόκε, καὶ δεινῶν συμφορῶν καὶ νόσων πολυπλόκων, καὶ ἀπειλῆς διάσωσον, τοὺς πιστῶς σοι προσιόντας.

Κύμασιν ὄλον συμφορῶν με, καλυπτόμενον ἐξέγειρον καὶ σῶσον, πρὸς λιμένα χαρᾶς, ἰθύνασά με κόρη, ἡ τῆς χαρᾶς τὸν αἵτιον ἀπαθῶς ἀποτεκοῦσα.

Ολη τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ καὶ καρδίᾳ σε πιστῶς ἐπικαλοῦμαι, τῶν πικρῶν στεναγμῶν, καὶ θρήνων καὶ δακρῶν, ἀπαλλαγὴν αἰτούμενος καὶ φθορᾶς θανατηφόρου.

Ρῦσαί με, ρῦσαι, Θεοτόκε, τῆς παρούσης ἀπειλῆς, ὡς ἐλεήμων, τῆς παρούσης ὀργῆς, τὸν δοῦλόν σου βοῶντα· εὐλογημένη, πάνταγνε, σὺ ὑπάρχεις θεομῆτορ.

Ηλιος ὥσπερ φωτοφόρος, ἐκ νηδύος σου προῆλθεν ὁ Δεσπότης καταλάμπων τοὺς σοὶ πιστῶς ἀναβοῶντας· εὐλογημένος, πάνταγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῇ καμίνῳ ἄβραμιαῖοι.

Μέτριος πρᾶος, καὶ ἐπὶ θρόνου ὤφθης βεβιωκώς, πάνυ ταπεινὸς γάρ, μᾶλλον δὲ εὐλαβῶς, τῷ Θεῷ λειτουργῶν ἔψαλλες· εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Οὐ τὴν τυχοῦσαν, εὐφροσύνην ἐδέξατο πανδημεῖ, πάντα τὰ χωρία ὄντως ἐν τῇ ψυχῇ τῆς Μηθύμνης ὡς ἀπέλαυον, σὲ ὡς ἐξήτησαν, ἐκ Θεοῦ ποιμενάρχην θερμότατα.

Υπνον ὡς ἔγνως, τὸν ἐν Κυρίῳ σὺ ὡς προγνωστικός, πόθῳ τὰς σεπτὰς σου κατέλαβες Μονάς, ἐν αἷς καὶ τὸ σῶμά σου, πλοῦτον ἀσύλητον, τοῖς σοῖς τέκνοις παρέθου, θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου κηήσασαν, καὶ ἀπειρογάμως ἀγνὴν ὡς ἀληθῶς, χρηματίσασαν μητέρα Θεοῦ, ὡς θεομήτορα, πάντες εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ η'.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἔμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιδε τὸν πόνον, Δέσποινα, τῆς ἀθλίας καρδίας μου, ἴδε στεναγμούς, καὶ κοπετοὺς καὶ δάκρυα, καὶ ταῦτα μετάρτρεψον εἰς χαρμονὴν ἀέναν, ὅπως σοι ἐν πίστει καὶ χαρᾷ ἐκβοήσω· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερωτέρα πέφηνας, τῶν αὐλῶν Δυνάμεων, ὡς τὸν ὅλων κτίστην ὑπὲρ νοῦν κηήσασα· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, πάσης ἀπειλῆς, πάσης ἀνάγκης καὶ νόσου, καὶ πάσης ἁμαρτίας λυτρωθῆναι τοὺς πίστει καὶ πόθῳ σε, Παρθένε, αἰεὶ δοξολογοῦντας.

Ως Νινευίτας ἔσωσας μεταγνόντας, φιλάνθρωπε, οἷς ὁ Ἰωναῖς καταστροφὴν ἐκήρυξε καὶ νῦν ἐλευθέρωσον, τῆς συνεχοῦς θλίψεως καὶ τῆς ἐφεστώσης ἀπειλῆς ὡς οἰκτίρμων, πρεσβείαις τῆς ἀσπύρου, σὲ τεκούσης Παρθένου, τοὺς ὑπερυψοῦντάς σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αλλην ἐκτός σου, ἄμωμε, προστασίαν οὐ κέκτημαι, ρύστην ἐν ἀνάγκαις καὶ θερμὴν βοήθειαν, ἐν νόσοις ἐπίσκεψιν, καὶ χαρμονὴν ἐν θλίψεσι, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ταχινὴν προστασίαν, εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ προστρέχω· καὶ σέ ἐπικαλοῦμαι τὴν κεχαριτωμένην.

Τοῦ Ἀγίου. Χείρας ἐκπετάσας.

Φίλον σε Θεοῦ προεγνωκῶς καὶ μετὰ θάνατον ὁ θεῖος Σίλβεστρος, Ἀλεξανδρέων ὁ πρόεδρος, τὸ μνημεῖον ἀνέφξε· καὶ μυροβλήτην εὐρηκῶς σκιρτῶν ἐβόησεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ρεῖθρον οἶά περ πηγῆς ἰδὼν τὸ ἀναβλύσαν σου, μύρον ἐκ μνήματος, μαθητῶν σου θεῖος σύλλογος, γεγηθῶς χεῖρας ἐκρότησε, καὶ ἐμμελῶς τὴν τοῦ Δαβίδ, ἐκκρούων λύραν πᾶσιν ἔβόα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οση τις δυνάμει βουληθεῖς, πάτερ Ἰγνάτιε, ἅπερ ἐτέλεσας καὶ τελεῖς ἅπειρα θαύματα καθ' ἐκάστην διηγῆσασθαι οὐκ ἐφικτὸν καθ' ἑαυτόν, ὁρῶν τὸ ἔργον, πᾶσι κραυγάζει· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Οδιὰ ταπείνωσιν τὴν σὴν Θεὸς Λόγος, πάναγνε, οὐρανοῦς ἐκλινε, καὶ ἐν γόκησε τῇ μήτρᾳ σου ἀναπλάσας ἐξ αἱμάτων σου τοὺς συντριβέντας, ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ, διὸ ὑμνοῦντες, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν τόκον σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ θ'.

Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε, Θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ναῶ σου παρεστῶτά με τῷ σεπτῷ, παναγία Παρθένε θεόνυμφε, καὶ τῶν πολλῶν, λύσιν ἐξαιτούμενον συμφορῶν, καὶ ὀδυρμῶν κατάπανυσιν, μὴ με ἀποστρέψῃς τὸν δυστυχῆ· ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον, τῇ θείᾳ σου ἐντεύξει, ὅπως ἐν πίστει μεγαλύνω σε.

Νῦν πρόφθασον, Παρθένε, ὡς ἀγαθή, καὶ τῆς νῦν ἐξελοῦ περιστάσεως, τὸν ἐπὶ σοί, πᾶσαν προσδοκίαν ὡς ἀληθῆ, τιθέμενον οἰκέτην σου, καὶ κατερραγμένον ταῖς συμφοραῖς· ἀνάστησον ἐν τάχει, ἡ μόνη προστασία τῶν μετὰ πόθου δοξαζόντων σε.

Οὐκ ἔστιν ἐν ἀνθρώποις ὃς ἐπὶ σοί, τὴν ἐλπίδα ἀνέθετο, πάνταγνε, καὶ χαλεποῖς πῶποτε συνέπεσε λυπηροῖς, ἀλλ' εἰς χαράν, πανύμνητε, καὶ εἰς εὐφροσύνην διηνεκῇ, διὸ κάμοῦ τὰ πλήθη, τῶν θρῆνων καὶ τῶν πόνων, εἰς εὐθυμίαν μεταποίησον.

Υπέρτερον παντός με ἀνιανοῦ τὸν παντλήμονα δοῦλόν σου ποίησον, μήτηρ Θεοῦ, πάντων ρυομένη τῶν δυσχερῶν· πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ τῆς ἐνεστώσης νῦν συμφορᾶς, διάσωσον, Παρθένε, τῇ θείᾳ σου δυνάμει· πάντα γὰρ ὅσα θέλεις δύνασαι.

Τοῦ Ἁγίου. Ὑπας γηγενής.

Υπνον τῶν ἡμῶν, βλεφάρων, φιλέορτοι, ἀποτινάξωμεν καὶ νηφαλιότητι προθύμως ὧδε πάντες προσέλθωμεν· πνευματικὴν γὰρ τράπεζαν, ἡμῖν προτίθησι, τῶν θαυμάτων, ὁ σοφὸς Ἰγνάτιος. Ἐντρυφῶντες οὖν τιμήσωμεν·

Ρήτορες δεινοί, ἰχθύες ὡς ἄφωνοι μένουσιν, Ὑγιε, ὅταν ἐγγειρήσουσι, τὰ τοῦ σοῦ βίου ὑμῆσαι σκάμματα. Ποῖον γὰρ πρῶτον εἴπωσιν, ἢ ποῖον ὕστατον, ἀποροῦσιν ὅθεν σου τὰ μείζονα, τῇ σιγῇ δεῖ τιμᾶσθαι προκρίνουσιν.

Επίδε ἡμῖν, τοῖς δούλοις σου, Ὑγιε, Λεσβίων πάντων χαρά, τοῖς προσκαλουμένοις σου, τὸ θεῖον ὄνομα μετὰ πίστεως, καὶ τὰς Μονάς σου φύλαττε, καὶ πάντας τοὺς εὐσεβεῖς, τοὺς κατ' ἔτος, πόθῳ σου τὴν πάντιμον ἐκτελοῦντες πανήγυριν ἁμασι.

Νεύρωσον κάμοῦ, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν καὶ ἀποκάθαρον, πάσης τοῦ ἀλάσταρος σκοτεινοτάτης, ἀχλύος, Ὑγιε, ὅπως ἰσχύων ψάλλω σοι τοῦτον τὸν ἔπαινον, καθ' ἐκάστην μετὰ καθαρότητος, ἐκπληρῶν μου τὸ χρέος τὸ ἄφικτον.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ τὴν ἐμήν, ἰσχὺν ὅλως πέφυκε τὸ ἐξυμῆσαί σε, κατ' ἀξίαν, Δέσποινα, θεοχαρίτωτε μητροπάρθενε, σὺ γὰρ πασῶν ὑπέρκεισαι ἐν γενεαῖς γενεῶν, καὶ αὐλῶν τάξεις ὑπερβέβηκας, ὡς Θεὸν ὑπὲρ φύσιν κυήσασα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸ τῆς Μηθύμνης καύχημα, Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην, Ἰγνάτιον τὸν ἐκλαμπρον, οἰκουμένης φωστῆρα, τιμήσωμεν κατὰ χρέος, πρὸς Θεὸν ἐκβοῶντες· Θεέ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους, καὶ τῆς χαρᾶς, τῆς οὐρανίου σου βασιλείας, ἀξιώσον, φιλάνθρωπε, Ἰγνατίου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον.

Ορος Θεοῦ πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, ράβδον τε καὶ πυρεῖον, καὶ θεῖον θρόνον καὶ πύλην, καὶ ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν, θεόφρονες, τὴν ἀγνὴν καὶ παρθένον, ἐξ ἧς Θεός, σαρκωθείς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα ἀπορρήτῳ ἐνώσει.

Εἰς τοὺς αἵνους, Πᾶσα πνοὴ ἱστώμεν στίχ. δ', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες, ὑμᾶς.

Η Λέσβος ἀγάλλου πανδημεῖ, ὅτι ἔσχες φύλακα, καὶ πολιοῦχον θεόσδοτον, τὸν ἐξανθήσαντα, ἐκ τῶν σῶν χωρίων, ὡς ῥόδον ἡδύπνοον, καὶ ἀρχιερωσύνη ἐμπρέψαντα, τὸν πολυθαύμαστον, ἐν ἁγίοις χρηματίσαντα καὶ σὲ θείαις ἀρεταῖς κοσμήσαντα (Δίς).

Συνδράμωμεν πίστει ἀκλινεῖ, πάντες, ὃ φιλέορτοι, καὶ εὐλαβῶς ἀσπασώμεθα, τὴν θαυματόβρυτον, κάραν Ἰγνατίου, καὶ ἀπαρυσώμεθα, παθῶν ἀθεραπεύτων λάματα, καὶ ὀσφραινόμενοι, εὐωδίας, ἥνπερ ἄρρητον, ἀποπνέει πανταχοῦ κηρύξωμεν.

Ιγνάτιε, ὕψει ἀρετῶν, σαυτὸν ἀνεπτέρωσας, καὶ αἰθερόδρομος ἐφθασας, πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τῶν ἐπουρανίων, ἐνθα συγχορεύουσιν, αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων καὶ ψάλλουσι, τὸν ἐπινίκιον, τῇ Τριάδι ὕμνον ἄπαυστον, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, Ἅγιε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ανέτειλεν ἡμῖν ὡς ἕαρ λαμπρόν, ἡ πανέντιμος καὶ παιδρὰ ἡμέρα Ἰγνατίου τοῦ Χριστοῦ θεράποντος. Δεῦτε οὖν, φιλέορτοι, ἀποδρεψάμενοι ἄνθη τῶν ἀρετῶν μυρίνοα, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, καὶ μιμησώμεθα ἕκαστος αὐτὸν κατὰ δύναμιν· ὅπως καὶ ἡμεῖς, τῇ πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκτενεστάτῃ πρεσβείᾳ, ἄξιοι γενώμεθα δι' ἀρετῆς τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἀφέσεως τυχεῖν, σωτηρίαν τε καὶ ἔλεον εὐρεῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον τὴν ἀρραγῇ προστασίαν καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγαλυνάριον

Τὸν ἐν ἱεράρχαις θαυματουργόν, καὶ τὸν ἐν ἀνάγκαις ἀπροσμάχητον βοηθόν, τὸν θεῖον ποιμένα καὶ λειτουργόν Κυρίου Ἰγνατίου Μηθύμνης, πάντες τιμήσωμεν.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ*

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, λέγομεν τὸν (PMB) ψαλμόν,
"Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου". Καὶ εὐθὺς τὸ "Θεὸς
Κύριος" μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ἦχος δ'. Τῇ Θεοτόκῳ ἔκτενῶς.

Οὐ τῆς ἀγνείας ἐρασταὶ νῦν προσέλθετε
καὶ τῷ λειμῶνι Ἰγνατίου ἀθροίσθητε,
ἐν κατανύξει ἄδοντες καὶ ψάλλοντες Θεῷ
ὅτι ἐθαυμάστωσεν, ἐν ἐσχάταις ἡμέραις
Κάραν τε καὶ λείψανα, εὐωδία ἀρρήτῳ.
Διὸ πρὸ τούτων πάντες ἀδελφοὶ
τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην ὑμνήσωμεν.

Δόξα.

Δεῦτε προθύμως οἱ ἐν Λέσβῳ οἰκοῦντες
Κάραν τε θείου Ἰγνατίου τιμῶντες
μετὰ δακρύων ἅπαντες προσέλθωμεν πιστοί,
πίστει λιτανεύοντες καὶ προσπίπτοντες ἅμα
ἵασιν αἰτούμενοι τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων.
Νέμει γάρ πᾶσι χάριν δαψιλῇ
τοῖς μετὰ πόθου αὐτὸν ἱκετεύουσι.

Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων,

* Ποίημα ΙΑΚΩΒΟΥ Μητροπολίτου Μηθύμνης.

τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους
οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰ
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ μετ' αὐτόν.

Ο ΚΑΝΩΝ

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

""Ω Ἰγνάτιέ μου, σκέποις με ἀγρύπνοις λιταῖς σου. I.M."

Ἦχος πλ. δ' Ὡδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ω πῶς σοι προσέλθω ὁ ἐναγής
Τριάς παναγία, τὰ ρυπώδη μέλη κομῶν,
ἀλλὰ ταῖς λιταῖς τοῦ Ἰγνατίου
τὸν ὕμνον δέχου κάμου τοῦ οἰκέτου σου.

Ιγνάτιε πάτερ ὡς συμπαθής
δέησιν προσδέχου τοῦ θρηνοῦντός σοι γοερῶς,
καὶ ἀσπαζομένου σὴν εἰκόνα
μετὰ δακρύων καὶ πόθου πανόσιε.

Γεννήτορας, τέκνα καταλιπὼν
ἅπαντα, ἡδέως ἐπορεύθης τὴν ἀκλινῇ
τρίβον τοῦ Κυρίου, ἣν παρεῖδον
προσκολληθεῖς τοῖς γῆϊνοις ὁ δαίλιος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ναὸν με ἀπέργασαι, ὦ Τριάς
καὶ θεῖον σου οἶκον, ἀποπλύνουσα τῶν παθῶν
ὡς καὶ τὸν Ἰγνάτιον τὸν θεῖον
ἀποκαθάρασα ὄντως ἡγίασας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένε, χριστιανῶν
πάντων ἡ προστάτις καὶ βοήθεια τῶν πιστῶς
σοὶ ἐν κατανύξει προσπιπτόντων,
ἀντιλαβοῦ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τοὺς προσπίπτοντας, πάτερ, σοὶ εὐμενῶς πρόσδεξαι
καὶ τὰ παραπτώματα πάντων πάριδε, ὅσιε,
ἀντιδοὺς δαψιλῶς τὴν τοῦ Κυρίου εἰρήνην
ἣν καὶ ἐπεπόθησας καὶ καταπήλαυσας.

Ιγνατίου δεήσεις, θαυματουργέ Κύριε,
τοῦ θερμοῦ ἡμῶν νῦν προστάτου καὶ ἀντιλήπτορος
νῦν ἐπακούων, ἡμῖν ἀντικατάπεμπον πᾶσι
ἱλασμόν πταισμάτων τε καὶ ἀπολύτρωσιν.

Εὐωδία σῆς Κάρας, ἁγίων ὦ συμπαθέστατε,
τὰ τῶν ψυχικῶν ἡμῶν νόσων καὶ τὰς τοῦ σώματος
ἀποκαθάρας τρανῶς νῦν χαλεπὰς ἀσθενείας
καὶ τῷ μύρῳ μύρισον καὶ εὐωδίασον.

Δόξα. Τριαδικόν.

Μυροβλήτης ἐδείχθης, ὦ Καλλονῆς καύχημα,
ὅτι τῇ Τριάδι προσῆλθες ἐν ταπεινότητι
μετὰ Πατρός τὸν Υἱόν καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα
προσκυνῶν διδάσκων τε πάντας ἐν χάριτι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο Ἰγνάτιος, Κόρη, Χριστιανῶν καύχημα,
καὶ τὸν σὸν ναὸν οὐ παρείδε, ἀλλ' εἰσωκίσατο
χορὸν παρθένων ὑμνεῖν τὸν σὸν Υἱὸν ἐν ἀγάπῃ
καὶ Μονὴν ἀνέδειξεν, ὃ Ἀειπάρθενε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων σοὺς δούλους ὃ Θεοφόρε,
ὅτι πάντες ἐν πειρασμοῖς ναῶ σου προστρέχομεν
αἰτούμενοι λύσιν ἀμπλακημάτων.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, τῶν δι' οὓς ἡ παράκλησις
γίνεται καὶ ψάλλομεν τὸ "Κύριε ἐλέησον". Ὁ ἱερεὺς. "Ὅτι
ἐλεήμων".

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῇ.

Ποιμένα θερμὸν κεκτήμεθα, Ἰγνάτιε,
λαὸς Καλλονῆς Μηθύμνης τε μακάριε,
ἐκτενῶς προσπίπτοντες τῇ σῇ Κάρᾳ πάντοτε δεόμεθα,
μὴ ἐλλίπτης πρεσβεύειν τῷ Θεῷ,
ὥς ἔχων παρρησίαν πρὸς Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υμνωδίαν προσάγομεν
οἱ ταῖς τρικυμiais νῦν χειμαζόμενοι
καὶ ταῖς βίου περιστάσεσι,
ἐξελοῦ κινδύνων, ἀξιόγαστε.

Σὺ γενοῦ ἡμῖν πρόμαχος
τῶν περικυκλούντων δεινῶν, Ἰγνάτιε,
οἱ τῇ Κάρᾳ σου προστρέχοντες
καὶ ἐν κατανύξει ἱκετεύοντες.

Καὶ τὸν κόσμον, Ἰγνάτιε,
καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τερπνὰ παρείδομεν
ταῖς μοναῖς σου δὲ προσήλθομεν
προστασίαν ἄμαχον αἰτούμενοι.

Δόξα. Τριαδικόν.

Επλανήθην ὡς πρόβατον
ταῖς τῆς ἁμαρτίας τρύβις, πανόσιε,
τῆς Τριάδος λάτρεν ποιήσον
ἐν' ἐν ὕμνοις ταύτην μεγαλύνωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία θεόνυμφε
ταῖς τοῦ Ἰγνατίου θερμαῖς δεήσεσι
τοῦ Υἱοῦ σου, μητροπάρθενε,
κληρονόμον ἄξιον ἀνάδειξον.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ολος ἐν φωτὶ σὺ ὑπάρχων, ὦ Ἰγνάτιε,
τοὺς δεομένους φώτισον, ἀγαθέ,
ἵνα τοῦ σκότους ἐκφύγωμεν πᾶσαν κάκωσιν.

Ιλεον ἡμῖν τὸν Σωτῆρα νῦν ἀπέργασαι
τοῖς καταφεύγουσι πόθῳ τῷ ἱερῷ,
καὶ ταῖς σεπταῖς μοναῖς σου διημερεύουσι.

Σώζεις ὡς πατήρ τοὺς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ σου
καὶ νοσημάτων λύσιν πᾶσιν ἡμῖν
ὡς ἰατρὸς τῶν σωμάτων βραβεύεις Ὅσιε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Μέγα ἀληθῶς τὸ μυστήριόν σου, Ὅγιε,
τρεῖς ὑποστάσεις Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν
καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ὑμνοῦμεν ἅπαντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελεος, Ἀγνή, καὶ εἰρήνην πᾶσι δώρησαι
ταῖς Ἰγνατίου μάκαρος ἱεραῖς
καὶ εὐπροσδέκτοις δεήσεσι, παμμακάριστε.

Ὡδὴ 5'. Τὴν δέξιν.

Αρχάγγελε, Μιχαήλ Πρωτάγγελε,
ἐν Λειμῶνι Ἰγνατίου ἐδρεύων
πάντων ἡμῶν ἱκεσίας προσδέχου
ταῖς τοῦ Ὁσίου ἐνθέρμοις δεήσεσι
καὶ δίδου πᾶσιν ἀπελθεῖν
ἐν χαρᾷ, ἀγαθέ, εἰς τὰ ἴδια.

Γεγόναμεν πεπτωκότων καύχημα
ἐναρέτων ἀθυμία καὶ γέλως
ὅτι αἰὶ ταῖς μεριμναῖς τοῦ βίου
ἐκδαπανῶμεν ἡμέρας ζωῆς ἡμῶν,
Ἰγνάτιε θαυματοργέ,
σὺ ἀνάστησον πάντας δεόμεθα.

Ρύμενος σαῖς πρεσβείαις, Ἅγιε,
τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ καθ' ἐκάστην,
πάλιν ἰδοῦ ἁμαρτίας προσάγω
τῷ Λυτρωτῇ μου, Ἰγνάτιε ἐνδοξε,
διὸ προσπίπτω ταπεινῶς
ἐκετεύων ρυσθῆναι με πτώσεων.

Δόξα. Τριαδικόν.

Υμνοῦμέν σε, Παντοκράτορ, Κύριε,
Τρισυπόστατε, Τριάς Παναγία,
ὅτι ἡμᾶς οὐ παρείδες ἐν θλίψει
ἀλλ' Ἰγνατίου λιταῖς, ἡλευθέρωσας
ἀπάντων τῶν ἀνιερῶν
διὸ πάντες ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, Παναγία Δέσποινα,
Μυρσινιώτισσα, τοῦ θεοῦ Ποιμένος
καύχημα νῦν καὶ αἰ, Θεομήτορ,
ὅθεν ἡμεῖς ἐν χαρᾷ σοὶ προσπίπτομεν
δεόμενοι πανευλαβῶς
Ἰγνατίου δεήσεις ἐκπλήρωσον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων σου δούλους, ὦ Θεοφόρε,
ὅτι πάντες ἐν πειρασμοῖς ναῶ σου προστρέχομεν
αἰτούμενοι λύσιν ἀμπλακημάτων.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Καὶ πάλιν μνημονεύει ὁ ἱερεὺς τῶν δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν "Ὅτι ἐλεήμων".

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Προστασίαν σε οἱ ἐν Μηθύμνῃ κεκτήμεθα
καὶ πάντες οἱ ἐν κατανύξει προσφεύγοντες·
ἱκετεύοντες μετὰ δακρύων ἅπαντες θερμῶν, ᾧ Ἰγνάτιε,
ἀντιλαβοῦ καὶ ρῦσαι ἅπαντα λαὸν
ἐκτενῶς δεομένου σου·
ρῦσαι πάσης ἀνάγκης, λιμοῦ, σεισμοῦ καὶ πολέμου,
τό γένος τῶν χριστιανῶν, μεσιτεύων πρὸς τὸν Κύριον.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν

(Κεφ. 13, 5-9)

Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐὰν μὴ μετανοήσητε, πάντες ὁμοίως ἀπολείσθε. Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν· συκὴν εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην, καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὔρεν. εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργὸν ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὗρισκω· ἐκκοψον αὐτήν· ἵνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν καὶ βάλω κοπρίαν· κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

Ὁ χορὸς. Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.
Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ολην ἀποθέμενοι, πρὸς σὲ τὴν πᾶσαν ἐλπίδα
ἡμεῖς οἱ προσπίπτοντες, σὲ καθικετεύομεν, Ὅσιώτατε.
Ἐξελοῦ ἅπαντας, δυναστείας ὄφραως,
τῶν παγίδων καὶ κακώσεων,
βλάβης τε θλίψεως, καὶ παντοίας, πάτερ, κακώσεως.
Ἵνα εὐγνωμόνως, Ἰγνάτιε, τιμῶμέν σου πιστῶς,
τὴν χαριτόβρυτον κάραν σου, ἦν ἡμῖν ἐδώρησας.

Ὁ ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Τὸ "Κύριε ἐλέησον" καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, "Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς".

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ναὸς Θεοῦ ἐδείχθης,
καθαρότητι βίου ἐν τῷ Λειμῶνί ποτε,
Τριάδα τὴν ἁγίαν λατρεύων ὀρθοδόξως,
σὺν Ἀγγέλων τε τάγμασιν,
ὁ τῶν πατέρων βοῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ορθορίζοντες ἐν πίστει,
ἀγιώτατε πάτερ, ἐν κατανύξει ψυχῆς,
βοῶμεν ἐκ καρδίας, ἱλάσθητι παμμάκαρ,
τῶν πταιόντων νῦν τέκνων σου,
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἀδόντων εἰς αἰῶνας.

Ισχήν τὴν τοῦ Κυρίου,
προσελάβου ἀξίως παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ισχὺν ἡμεῖς μετὰδος ἐν πίστει δυσωπῶ σε,
ὦ Ἰγνάτιε ἐνδοξε,
καὶ γόνυ κλίνων βοῶ, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Δόξα. Τριαδικόν.

Συνέτισον, οἰκτίρμον,
τὰς καρδίας πάντων τοῦ ἀνυμνεῖν ἐν χαρᾷ,
Πατέρα σὺν Υἱῷ τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ
κατανύξει κραυγάζοντες,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λειμῶν ὄντως ἐδείχθης,
ἀρετῶν, Παναγία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
διὸ καὶ τῷ λειμῶνι Ἰγνάτιος προσῆλθε
καὶ συμψάλλον ἐκραύγαζεν,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ὡδὴ η'. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ιγνάτιέ μου παρακαλῶ,
μὴ παρίδῃς τὴν οἰκτρὰν ἱκεσίαν·
ἀλλὰ ἀξίωσον δοξάζειν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς δεομένους σοι ἐκτενῶς,
καὶ ἐν πόθῳ σωτηρίαν αἰτοῦντας,
ἐπάκουσον ἵνα σε τιμῶμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απὸ παντοίας νῦν συμφορᾶς,
καὶ κακώσεως, λιμοῦ καὶ θανάτου,
ἐξάρπασον ἵνα σε ἐν ὕμνοις ὑμνῶμεν εἰς αἰῶνας.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ιγνατίος τε καὶ οἱ λοιποί,
ἐν ὁσίων καὶ μαρτύρων χορείαις,
Τριάδι ᾄδουσιν ἀπαύστως εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺν τῇ Παρθένῳ νῦν Μαριάμ,
Ἰγνατίῳ τε καὶ πᾶσιν ἁγίοις,
Τριάδα ἅπαντες ὀρθοδόξως, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτοκίον.

Σοφίαν τὴν ἐξ ὕψους, ἔλαβες Θεόφρων,
καὶ μετεβίβασας ταύτην παντὶ τῷ λαῷ,
διακονῶν τοῖς ἁγίοις ὡς ἐνθεώτατος.

Ορῶν τοῦ Ἰγνατίου ὁ πιστὸς λαὸς σου
τὴν βιοτὴν καὶ τὸν ζῆλον, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐδοξολόγει ἀπαύστως σοῦ θεῖαν δύναμιν.

Ημᾶς τοὺς δεομένους, πάντας τῷ ναῷ σου
ἐν κατανύξει καρδίας ἐπάκουσον νῦν,
ὡς συμπαθέστατος, πάτερ, σοφὲ Ἰγνάτιε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ιδεῖν κατηξιώθης τὰ ἐν παραδείσῳ,
ὥς ἑραστής τούτων πάτερ σοφέ, διὸ νῦν
τοῖς ἱκετεύουσι δίδου πᾶσι τὴν ἄφεσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε, Ἀχραντε Παρθένε,
σὺν Ἰγνατίῳ δυσώπει Χριστὸν τὸν Θεόν,
τοῦ εὐλογῆσαι τὴν νῆσον καὶ κόσμον ἅπαντα.

Καὶ εὐθὺς τὸ "Ἄξιόν ἐστι" καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Τὸ ἦδη ἐν τῇ Μονῇ ψαλλόμενον.

Τὸν ἐν Ἱεράρχαις θαυματουργόν
καὶ τὸν ἐν ἀνάγκαις ἀπροσμάχητον βοηθόν
τὸν θεῖον ποιμένα καὶ λειτουργὸν Κυρίου,
Ἰγνάτιον Μηθύμνης πάντες τιμήσωμεν.

Καὶ τὰ παρόντα.

Χαίροις Μηθυμναίων ὁ ὁδηγὸς
Λεσβίων προστάτης καὶ Λειμῶνος ὁ θησαυρὸς
ἡμῶν δὲ ἀπάντων προστασία
Ἰγνάτιε παμμάκαρ θεομακάριστε.

Εχει μὲν τὸ πνεῦμά σου οὐρανὸς
ἡμεῖς δὲ πλουτοῦμεν Κάραν θεῖαν σου ἐν χαρᾷ
μετὰ σῶν λειψάνων, Θεοφόρε,
καὶ τούτοις ἐν κινδύνοις αἰεὶ προστρέχομεν.

Πάντες οἱ ἐν νόσοις καὶ συμφοραῖς
προσέλθετε πόθῳ Ἰγνατίου ταῖς ἱεραῖς
μοναῖς, καὶ ἀσπάσασθε προθύμως
τὴν χαριτόβρυτον Κάραν γηθόμενοι.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ὁ Θεὸς
 ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, ἱκεσίαις τοῦ ἱεροῦ
 πατρὸς ἡμῶν θεοῦ Ἰγνατίου
 καὶ ἄνες, ἅφες ἡμῶν τὰ ἐγκλήματα.

Κάραν σου πλουτοῦμεν, θαυματουργέ,
 Ἰγνάτιε πάτερ, καταφύγιον ἐν δεινοῖς,
 καὶ ταύτῃ προστρέχομεν ἐν πίστει
 ἀπεκδεχόμενοι χάριν καὶ ἔλεος.

Ρῦσαι τῶν παγίδων τοῦ πονηροῦ
 εἰρήνευσον, πάτερ, τὰ σὰ τέκνα καὶ χαρμονὴν
 ἀντὶ λύπης δὸς καὶ τὴν υἰεῖαν
 τῶν προσπιπτόντων, ναῶ σου πανθαύμαστε.

Εν τῇ γῇ ἠγάπησας τὸν Χριστὸν
 καὶ εὗρες ἀξίως θύραν ὄντως τῶν οὐρανῶν
 ταύτην καὶ ἡμῖν ἀνοιξον, πάτερ,
 πρὸς ἀνοδίας κακῶν παρεκκλίνοντας.

Δέξαι ἱκεσίας τῶν ταπεινῶς
 νῦν καὶ ἐν ὁδῷ προσελθόντων σοι, ἀσκητά,
 καὶ τάχος μετάδος τὴν υἰεῖαν
 ψυχῶν, σωμάτων θεόφρον Ἰγνάτιε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ
 Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς
 οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου
 ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα, Τρισάγιον, καὶ τὸ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τὸν ποιμενάρχην Μηθύμνης Ἰγνάτιον ἄσμασι
τὸν μετὰ πάντων ἁγίων δοξασθέντα ἐν θαύμασιν,
ὑμνήσωμεν ἀπαύστως οἱ πιστοὶ
συμφώνως ἐν τῇ τούτου ἑορτῇ
καὶ ὥς πλεῖστα κατιδόντες ὑπ' αὐτοῦ
θεραπευθέντα πάθη ἐκβοήσωμεν.
δόξα τῷ σέ δοξάσαντι,
δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι,
δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως στῦλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ
καὶ λύχνος αἰέφωτος τῶν Μηθυμναίων φωστήρ.
Φανεῖς ὦ Ἰγνάτιε·
Λύτρωσαι τοὺς σοὺς δούλους ἐκ παντοίων κινδύνων
τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων ἐπαντλῶν ἀεννάως
τοῖς μετὰ πόθου Ἁγίε τὸ σὸν
ἐπικαλουμένοις θαυμάσιον ὄνομα.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύσας καὶ πάλιν τῶν πιστῶν, ὑπὲρ ὧν
γίνεται ἡ παράκλησις, ποιεῖ ἀπόλυσιν.

Μετὰ δὲ ταύτην, ἐν ὧσιν ἀσπαζόμεθα τὴν ἁγίαν Κάραν,
ψάλλεται τὸ παρόν.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε νῦν προσπέσωμεν πιστοί,
Κάρα τοῦ σепτοῦ Ἰγνατίου καθικετεύοντες,
ἅπαντες ἐν δάκρυσι καὶ ἐκ βαθέων ψυχῆς,
ἐξελοῦ ἡμᾶς, Ἅγιε, παντοίων κινδύνων,
πάσης περιστάσεως καὶ πειρασμῶν τοῦ ἐχθροῦ·
ἵνα εὐχαρίστῳ καρδία
λύσιν αἰτημάτων λαβόντες,
δόξαν τῷ Κυρίῳ ἀναπέμπωμεν.

Καὶ τὰ Θεοτοκία.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰ σὲ ἀνατίθην
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ὁ ἱερεὺς. Δι' εὐχῶν.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Εν τῷ Λειμῶνι ἐορτίως συνανέλθωμεν
καὶ τοῖς λειψάνοις Ἰγνατίου νῦν προσπέσωμεν
Μηθυμναῖοι καὶ Μονῇ τῆς Μυρσινιωτίσσης·
ἀπαντλοῦντες τῇ προσπαύσει τὰ ἰάματα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ἀναμέλποντες
ἐν χαρᾷ αὐτῷ, Χαίροις Λέσβου τὸ καύχημα.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ

Αγγελοι οὐρανόθεν σὺν βροτοῖς ἐν Λειμῶνι
ἀθροίσθητε ὑμῆσαι ἀξίως (ἐκ γ')
τὸν ἐν ἀγιότητι ἐν γῇ, διαλάμπαντα περιφανῶς
ὅσιον Ἰγνάτιον, Μηθύμνης προεξάρξαντα
βοῶντες οὕτω:

Χαῖρε, ἀστήρ ἐν τῇ Λέσβῳ φαίνων
χαῖρε, φωστήρ Μηθυμναίων φέγγος.
Χαῖρε, Παναγίας ὁ μύστης ὁ ἄριστος,
χαῖρε, τοῦ Λειμῶνος ὁ κτίτωρ ὁ ἐνθεός.
Χαῖρε, ὅτι ἐχρημάτισας σὺ δοχεῖον ἀρετῶν,
χαῖρε, ὅτι κατεμύρισας Ἐκκλησίαν τῶν πιστῶν.
Χαῖρε, πᾶσι παρέχων τὴν εἰρήνην Κυρίου,
χαῖρε, ταύτην βραβεύων κατ' ἀξίαν ἐν βίῳ.
Χαῖρε, λιμὴν πλεόντων πανάριστε,
χαῖρε, ποιμὴν προβάτων πανθαύμαστε.
Χαῖρε, δι' οὗ κατηργάσθημεν πάντες,
χαῖρε, μεθ' οὗ τὴν Τριάδα ὑμνοῦμεν,

Χαίροις Λέσβου τὸ καύχημα.

Βλέπων σε ὁ γεννήτωρ τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου
βαδίζοντα, ἐν πόθῳ ἀνύμνει, τὴν ἀιμακάριστον
Μητέρα Χριστοῦ σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν ὁμοῦ
καὶ ἔκθαμβος τὴν αἰνεσιν ἀνέφερε
τῷ πάντων Βασιλεῖ κραυγάζων,

Ἀλληλούϊα.

Γέγονας φῶς ἐν σκοτεῖ, ὑποδούλων, παμμάκαρ,
διδάσκων, νουθετῶν καὶ στηρίζων.
Σὺ γὰρ ἐν τῇ σκοτίᾳ λαμπρὸς ἀνεφάνης πᾶσιν
ὥς φωστὴρ ἥλιος, καὶ λάμποντα ὀρῶντά σε,
τὰ πλήθη τῶν πιστῶν ἐβόων.

Χαῖρε, πατὴρ τῶν πατέρων πάτερ,
χαῖρε, ποιμὴν τῶν ποιμένων ὄντως.
Χαῖρε, θλιβομένων παράκλησις ἔμμονος,
χαῖρε, τῶν νοσοῦντων θεράπων θερμότητος.
Χαῖρε, ὅτι καθωδήγησας πρὸς Χριστὸν τοὺς ἐκλεκτούς,
χαῖρε, ὅτι σὺ ἐξέθρεψας ὀρθοδόξως τοὺς λαοὺς.
Χαῖρε, σὺ γὰρ ἐγένου παραμύθιον πᾶσι,
χαῖρε, φῶς ὁ παρέχων ἀρετῶν λαμπηδόσι.
Χαῖρε, φωστὴρ φωτίζων τὰ πέρατα,
χαῖρε, παθῶν πραῦνων τὰ κύματα.
Χαῖρε, Χριστὸν διὰ βίου δοξάσας,
χαῖρε, Χριστοῦ τὸ σωτήριον ἄσας,

Χαίροις Λέσβου τὸ καύχημα.

Δύναμις ἀσθενούσι παραδόξως ἐφάνης,
στερρόν τε καταφύγιον πάτερ.
οἱ γὰρ πεφορτισμένοι κακοῖς, πρὸς Λειμῶνα πάντες
πανοικί ἔσπευδον, τὴν ἴασιν λαμβάνοντες
καὶ κράζοντες ἐνθές ἅμα,

Ἀλληλούϊα.

Εχοντές σε προστάτην οἱ ἐν Φάραγγι πάντες
 προσήρχοντο ἀκοῦσαι σῶν λόγων,
 λυτρωθῆναι ψυχὰς τε αὐτῶν
 ἀπὸ πάσης ἐχθροῦ μηχανῆς, Ὁ Ἅγιε,
 διό σε ἐμεγάλυνον, ἐν ἄσμασι βοῶντες ταῦτα.
 Χαῖρε, ἡμῶν ἱατρὸς καὶ ρύστης,
 χαῖρε, πιστῶν Ὁρθοδόξων μύστης.
 Χαῖρε, Καλλονῆς καὶ τῆς Λέσβου τὸ καύχημα,
 χαῖρε, τῶν λογίων Κυρίου ἀπάνθισμα.
 Χαῖρε, ὅτι ἀναδέδειξαι τῶν πτωχῶν καταφυγή,
 χαῖρε, πάντων ἡ ἀντίληψις, βοηθὸς καὶ προσφυγή.
 Χαῖρε, ὅτι ἐφάνης ὡς ἀστήρ ἐν τῇ νήσῳ,
 χαῖρε, ὅτι ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσω.
 Χαῖρε, πιστῶν ὑπόδειγμα τέλειον,
 χαῖρε, κανὼν τῆς πίστεως ἄριστος.
 Χαῖρε, πολλοὺς πατρικῶς κατηχήσας,
 χαῖρε, ψυχὰς κλονουμένων στηρίξας,

Χαίροις Λέσβου τὸ καύχημα.

Ζῆλον θεῖον αὐξήσας ἐν καρδίᾳ σου πᾶτερ,
 ἐπτέρωσας ψυχὴν πρὸς τὰ ἄνω·
 καθ' ἐκάστην λατρεύων, ὕμνων, ἐν Λειμῶνι
 Πατέρα, Υἱὸν Πνεῦμα τε Ὁ Ἅγιον καὶ Σύνθρονον,
 προσάδων τῇ Τριάδι οὕτως,

Ἄλληλούϊα.

Ηκουσας, Θεοφόρε, τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου
 καλοῦντός σε ποιμάναι ὁσίως εἰς νομὰς σωτηρίου
 σοφῶς, καὶ φωτίσαι ψυχὰς τοῦ λαοῦ, Ὁ Ἅγιε·
 διό οἱ φωτισθέντες εὐγνωμόνως
 κελλαδοῦσι ταῦτα:

Χαῖρε, φωστήρ ἐν Λειμῶνι φαίνων,
 χαῖρε, ψυχὰς εὐσεβῶν παιίνων.
 Χαῖρε, θλιβομένων ἀπάντων παράκλησις,
 χαῖρε, καταδίκης ἡμῶν ἡ ἀνάκλησις.
 Χαῖρε, πάντων αὐτεπάγγελτος βοηθός καὶ ὁδηγός,
 χαῖρε, χάριτος τοῦ Πνεύματος Ζωοδόχου χορηγός.
 Χαῖρε, Χριστοῦ θεράπων πανάριστος,
 χαῖρε, λαοῦ ποιμὴν ὁ πανάγιος.
 Χαῖρε, ἡμῶν καταφύγιον θεῖον,
 χαῖρε, πιστῶν παραμύθιον μέγα,

Χαίροις Λέσβου τὸ καύχημα.

Θέλων ἐν τῇ καρδίᾳ ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ,
 λατρεῦειν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ,
 ἐν Λειμῶνι προσήλθες σοφέ, καὶ Μονὴν Ἀρχαγγέλων
 εὐθὺς ἔπηξας, νηστείαις, ἀγρυπνίαις
 καὶ δεήσεσι κραυγάζων οὕτως,

Ἀλληλούϊα.

Ἰσχυσας, Θεοφόρε, πανουργεῦματα πάντα
 ἐχθροῦ τοῦ βροτοκτόνου ὀλέσαι·
 τῇ γὰρ θεία δυνάμει Σταυροῦ
 ὑπομένων ὑπέμεινας, θλιβόμενος,
 νυνὶ δὲ ἀγαλλόμενος ἀκούεις παρ' ἡμῶν τοιαῦτα.
 Χαῖρε, πολλὰς ὑπομείνας θλίψεις,
 χαῖρε, δεινῶν χορηγῶν τὰς λύσεις.
 Χαῖρε, βασιλείαν Χριστοῦ κληρωσάμενος,
 χαῖρε, δι' ἀγώνων αὐτὴν ὠνησάμενος.
 Χαῖρε, ὅτι καταπῆλαυσας τὴν εἰρήνην ἐν Χριστῷ,
 χαῖρε, ταύτην ὁ δωρούμενος τοῖς πιστεύουσιν αὐτῷ.
 Χαῖρε, ὅτι ἐδόθης Μηθυμναίων προστάτης,
 χαῖρε, τῶν Ὁρθοδόξων ὁ ταχὺς παραστάτης.

Χαῖρε, φωστήρ Λειμώνος ἀκοίμητος,
χαῖρε, ἡμῶν ὁ πρέσβυς ὁ ἔνθεος.
Χαῖρε, πιστοῖς τὴν εἰρήνην βραβεύων,
χαῖρε, ἡμᾶς πατρικῶς ὁ παιδεύων,

Χαίροις Λέσβου τὸ καύχημα.

Κύματα τῆς κακίας προσευχῇ κατευνάσας
συγγνώμην ἔδωρήσω τοῖς πᾶσιν·
οἱ δ' ἐχθραίνοντές σε πανοικί,
ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ, παρὰ σοῦ ἤκουον,
εἰρήνη καὶ συγχώρησις· διὸ καὶ τῷ Χριστῷ ἐβόων,

Ἀλληλούϊα

Λάμπων τοῖς σὲ ὕμνοῦσιν, Ἀγιώτατε Πάτερ,
φωσφόρον τοῦ Κυρίου τὴν χάριν·
ἰδοὺ γὰρ μετὰ πόθου ἡμεῖς ἐν Μοναῖς σου,
ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς ψάλλομεν τὴν μνήμην σου γεραίροντες,
ἐν ὕμνοις καὶ βοῶντες οὕτω:
Χαῖρε, ὁδοῖς πορευθεὶς εὐθείαις,
χαῖρε, Μοναῖς ἐμβατεύων θείαις.
Χαῖρε, Παναγίας ὁ μύστης ὁ ἔνθεος,
χαῖρε, τοῦ Λειμώνος δομήτωρ πανάριστος.
Χαῖρε, ὅτι Μυρσινιώτισσαν ἀνεκαίνισας καλῶς,
χαῖρε, ὅτι τὸν Ἀρχάγγελον σὺ ἐφίλεις Μιχαήλ.
Χαῖρε, πᾶσι διδάσκων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀγάπην,
χαῖρε, ὁ φυγαδεύων τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἀπάτην.
Χαῖρε, πιστῶν ἀπάντων στερέωμα,
χαῖρε, ἡμῶν ἀκλόνητον ἔρεισμα.
Χαῖρε, θερμὸς τῶν πιστῶν παραστάτης,
χαῖρε, Μονῶν σου ὁ φρουρὸς καὶ προστάτης,

Χαίροις Λέσβου τὸ καύχημα.

Μνήμην σου οἱ τιμῶντες, Ποιμέναρχα Μηθύμνης,
 Ἰγνάτιε, Μοναῖς σου προσῆλθον,
 οἱ φιλοῦντες σε μάκαρ ἐν γῇ,
 ὡς οὐρανῷ δ' ἐστᾶναι, ᾧδὴν ᾄδουσι καινὴν,
 οἱ λιτανεύοντες ἐν ὕμνοις, καὶ βοῶντες οὕτως,

Ἀλληλούϊα.

Νέαν ὄντως ἐν Λέσβῳ βιωτὴν ἀνελάβου
 ἐν χρόνοις δυσχειμέροις, ὦ Πάτερ·
 καὶ τῇ Μυρσινιωτίσσης Μονῇ
 καὶ Λειμῶνι εὐθὺς κατελθὼν, Ἅγιε,
 συνέπηξας τὴν ποίμνην σου, διὸ μεγαλοφώνως ᾄδει:
 Χαῖρε, δι' οὗ ἱλασμόν πλουτοῦμεν,
 χαῖρε, δι' οὗ φωτισμόν ἀντλοῦμεν.
 Χαῖρε, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος πάνσεπτος,
 χαῖρε, μυροβλήτης φανείς μετὰ θάνατον.
 Χαῖρε, ὅτι ἀναδέδειξαι τῶν Μονῶν σου ὁ πατήρ,
 χαῖρε, ὅτι ἐχρημάτισας Μηθυμναίων ὁ ποιμήν.
 Χαῖρε, ὅτι ἐφάνης ὁδηγὸς ἀληθείας,
 χαῖρε, ὅτι ἐχρίσθης τῇ βουλήσει τῇ θείᾳ.
 Χαῖρε, δοχεῖον ὦν τὸ τοῦ Πνεύματος,
 χαῖρε, μυρίζων πάντας ἐν χάριτι.
 Χαῖρε, λιμὴν θλιβομένων ἐν βίῳ,
 χαῖρε, ἡμῶν καταφύγιον θεῖον,

Χαίροις Λέσβου τὸ καύχημα.

Ξένον τρόπον ὁρῶντες οἱ ἐν Φάραγγι ὄντως
 ζωῆς καὶ πολιτείας ἐν πᾶσιν,
 κατεπλάγησαν τότε ἐν σοὶ
 καὶ τιμὴν τῷ Κυρίῳ εὐθὺς ἔδωκαν,
 λατρεύοντες ἐν ᾗσμασι καὶ ᾄδοντες αὐτῷ ἐνθέως,

Ἀλληλούϊα.

Ολος ἐκδημος ὤφθης, ὅλος Πνεύματος πλήρης
 Λειμῶνι διαιτώμενος, μάκαρ·
 διὸ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς
 τὸν τε καύσωνα ἡμέρας ὑπῆνεγκας,
 ὁσίως Ἱερῶτατε· καὶ σήμερον ἀκούεις ταῦτα:
 Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὸς ἀληθείας,
 χαῖρε, κανὼν ἀκριβοῦς ἐγκρατείας.
 Χαῖρε, ἀγρυπνίαν ἀσκῶν καρτερώτατα,
 χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων ζηλώσας τὰ τάγματα.
 Χαῖρε, ὅτι πεπολίτευσαι ἐν τῇ γῇ ὡς Σεραφεῖμ,
 χαῖρε, ὅτι ἀναδέδειξαι ἐν Λειμῶνι Χερουβείμ.
 Χαῖρε, λάμπων ἐν πᾶσιν Ἱεράρχα Κυρίου,
 χαῖρε, πᾶσι διδάσκων τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου.
 Χαῖρε, λαοῦ προστάτης θερμότητος,
 χαῖρε, ἡμῶν πατὴρ καὶ διδάσκαλος.
 Χαῖρε, λειμῶν ἐν Λειμῶνι Μηθύμνης,
 χαῖρε, Χριστὸν ὁ λατρεύων ἐν ὕμνοις,

Χαίροις Λέσβου τό καύχημα.

Πᾶσα χώρα Μηθύμνης ἐορτῇ σου συνῆλθε
 ὑμνῆσαι σου τὴν μνήμην ἀξίως·
 τῇ ἐν Μυρσινιωτίσσης Μονῇ
 καὶ Λειμῶνος ἰδοὺ πανοικί ἅπαντες,
 ἀξίως σε γεραίροντες καὶ ᾄδοντες ἐν πόθῳ οὕτως,

Ἀλληλούϊα.

Ρᾶνον πᾶσι τὴν χάριν δαψιλῇ τοῦ Κυρίου
 Ἱγνάτιε, τοῖς πόθῳ τελούσι,
 τὴν ἱεράν σου, σεμνὴν ἐορτὴν
 καὶ ὕμνοῦσι ταύτην εὐλαβῶς, Ἅγιε,
 διδοὺς αἰεὶ ἐν ᾗσμασι, βοᾶν σοι ἐκ καρδίας ταῦτα.
 Χαῖρε, φανεὶς Ὁρθοδόξοις στύλος,
 χαῖρε, δειχθεὶς εὐσεβείας πύργος.

Χαῖρε, Ἄσωμάτων τὸν βίον τυπούμενος,
 χαῖρε, τῶν ὁσίων τὸν τρόπον μιμούμενος.
 Χαῖρε, μέγας καὶ ὑπέρλαμπρος Ἐκκλησίας σὺ φωστήρ,
 χαῖρε, ὄντως Θεοπρόβλητος Μηθυμναίων ὁ ποιμὴν.
 Χαῖρε, πάνυ ποθήσας τὸν Χριστόν, τὴν Εἰρήνην,
 χαῖρε, πᾶσι βραβεύων τοῖς ποθοῦσιν εἰρήνην.
 Χαῖρε, λαοῦ ὁ μύστης ὁ ἔνθεος,
 χαῖρε, ἡμῶν διδάσκαλος πάνσοφος.
 Χαῖρε, χαρὰν θησαυρίσας ὁσίως,
 χαῖρε, αὐτὴν διανέμων πλουσίως,

Χαίροις Λέσβου τὸ καύχημα.

Στῶμεν ἐν κατανύξει, ἀδελφοί, καθορῶντες
 τὴν Κάραν Ἰγνατίου ἐν μέσῳ,
 ἰδοὺ πεποικιλμένην αὐτὴν
 τοῦ Θεοῦ τε Πατρὸς καὶ Χριστοῦ χάριτι,
 ἐν Πνεύματι δὲ ἄσωμεν, βοῶντες τῇ Τριάδι πάντες.

Ἀλληλούϊα.

Τεῖχος Ὁρθοδοξίας ἀνεφάνης ἐν Λέσβῳ
 στηρίζων τοὺς πιστοὺς ἐν τῇ πίστει·
 οἱ γὰρ ἐν Μοναῖς ἀδελφοί,
 τὸν Σταυρόν τοῦ Χριστοῦ ἐν αὐταῖς φέροντες,
 διδάσκοντες ἐδίδασκον· διὸ καὶ εὐγνωμόνως ἄδουν.
 Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὸς ὁ Θεὸς,
 χαῖρε, κανὼν ἀσκητῶν ὁσίων.
 Χαῖρε, ἀσθενούντων ταχίστη ἐπίσκεψις,
 χαῖρε, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.
 Χαῖρε, ὅτι ἐ χρημάτισας τοῦ Ὑψίστου ἱερεὺς,
 χαῖρε, ὄντως Θεοπρόβλητος σὺ σταλεις Ἀρχιερεὺς.
 Χαῖρε, ἄνω σοφίας εἰσελθὼν εἰς τὸν γνόφον,
 χαῖρε, ὁ φυγαδεύων ἀγνωσίας τὸν ζόφον.
 Χαῖρε, λαοῦ φωστήρ τηλαυγέστατος,

χαῖρε, κρατῆρ ζωῆς ὁ ἀκένωτος.
 Χαῖρε, εὐρὼν οὐρανῶν βασιλείαν,
 χαῖρε, συνῶν ἐν Ὑψίστοις Ἀγγέλοις.

Χαίροις Λέσβου τὸ καύχημα.

Υμνησαί σε ὁ πάλαι γεγονῶς ἐν Λειμῶνι
 ποιμὴν Ἀλεξανδρέων εὐρὼν σου
 τὰ ἐν Μυρσινιωτίσσης Μονῇ
 θαυμαστῶς ἐν τάφῳ σεπτὰ λείψανα
 τὰ μύρα ἀναβλύζοντα· κατάπληκτος δ' ἐφώνει ταῦτα,

Ἀλληλούϊα.

Φώτισον, Ποιμενάρχα, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας
 καὶ μνήμην σου τὴν θεῖαν τιμῶντας,
 τοὺς συναθροισθέντας πανοικί,
 ἐν παννύχοις δ' εὐχαῖς, εὐσεβῶς, Ἁγιε,
 ἐνθέως μεγαλύνοντας καὶ ψάλλοντας ἐν πόθῳ ἅμα:
 Χαῖρε, ἀστήρ, οὐρανοῖς σελαγίζων,
 χαῖρε, πιστῶν τὰς ψυχὰς ὁ φωτίζων.
 Χαῖρε, παρεστὼς τῇ Τριάδι, μακάριε,
 χαῖρε, τὸν Τρισάγιον μέλπων, ἰσαγγελε.
 Χαῖρε, τύπον ταπεινώσεως σεαυτὸν προσαγαγών,
 χαῖρε, πάντας ἐν πραῦτητι καὶ ἀγάπῃ ὁδηγῶν.
 Χαῖρε, θεῶν Πατέρων βιοτὴν ὁ ζηλώσας,
 χαῖρε, ὄντως τὸ κάλλος τὸ ἀρχέτυπον ἄσας.
 Χαῖρε, πατὴρ πατρός σου πανθαύμαστε,
 χαῖρε, ποιμὴν ποιμένων, πανάριστε.
 Χαῖρε, Μονὰς καθιδρύσας ὁσίας,
 χαῖρε, Μοναῖς ἐμβατεύων ταῖς θεαῖς,

Χαίροις Λέσβου τὸ καύχημα.

Χάριν παρὰ Κυρίου οὐρανόθεν παράσχου,
 Ἰγνάτιε, τοῖς πόθῳ τελοῦσι
 οἰκείαις, σεβασμίαις Μοναῖς
 ἐν κατανύξει, χαρᾷ, ἑορτήν, Ἅγιε
 καὶ μνήμην σου γεραίροντας ἐν πίστει, μελωδοῦντας οὕτως,

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντας καθ' ἐκάστην ἐκ βαθέων τῷ Κτίσῃ,
 ἐνίσχυσον ἡμᾶς, Θεοφόρε,
 ὡς σὺ ἐπολιτεύσω ἐν γῇ
 καὶ Μονὰς ἐν Χριστῷ ἀσινεῖς ἡγειρας
 διὸ καὶ οἱ φιλοῦντές σε, ἐν ταύταις μελωδοῦμεν ταῦτα:
 Χαῖρε, Θεοῦ τὴν ἀγάπην ἄσας,
 χαῖρε, Χριστὸν ἐν τῇ γῇ δοξάσας.
 Χαῖρε, προσευχὴν ἐν καρδίᾳ σου θέμενος,
 χαῖρε, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ δεόμενος.
 Χαῖρε, ὅτι καθυπέμεινας προσβολὰς τοῦ πονηροῦ,
 χαῖρε, ὅτι ἀπενέκρωσας τὰς φαρέτρας τὰς αὐτοῦ.
 Χαῖρε, πᾶσι παρέχων εὐλογίαν καὶ χάριν,
 χαῖρε, πάντα λαμβάνων ὡς υἱὸς κατὰ χάριν.
 Χαῖρε, ψυχῶν σωτήριος ἔλλαμψις,
 χαῖρε, ἡμῖν παρέχων συγχώρησιν.
 Χαῖρε, βουλὰς κακοτρόπων νικήσας,
 χαῖρε, ἡμᾶς πατρικῶς εὐλογήσας,

Χαίροις Λέσβου τὸ καύχημα.

Ωπανθαύμαστε Πάτερ, ὁ Λειμῶνι ἀσκήσας
 τὸν ὕμνον προσδεξάμενος τόνδε(γ!)
 τὸν συγγράψαντα, τοὺς τε πιστῶς
 μελωδοῦντας ἅπαντας συγχώρησον,
 πλουσίως δ' ἐπευλόγησον, βοῶντας κατανύξει οὕτως,

Ἀλληλούϊα.

ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ

ὧν ἡ ἀκροστιχίς
πλήν τοῦ πρώτου τροπαρίου
ἐκάστης στάσεως

Τὸν Ἰγνάτιον ποιμενάρχην Μηθύμνης
ἐπιταφίοις ὕμνοις σεμνῶς μέλπει τῷ τάφῳ
παρεστῶς σὺν Μηθυμναίοις ὁ ταπεινὸς Μηθ. Ἰ.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἦχος πλ. α'. Ἡ Ζωὴ ἐν τάφῳ.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ καταβάς ὁ Χριστὸς
τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν ἔδωρήσατο
τοῖς πιστεύουσιν αὐτῷ πανευσεβῶς.

Τὰ τροπάρια.

Τῶν Λεσβίων δῆμοι, Μηθυμναίων πληθὺς
Ἰγνατίου νῦν τῷ τάφῳ προσέλθετε
ἀπαντλοῦντες εὐλογίαν δαψιλῶς.

Οὐρανόθεν πρόσχες, Ἱεράρχα Χριστοῦ
καὶ παράσχου φωτισμόν τε καὶ δύναμιν
ἀννυμῆσαι ἑορτὴν σου εὐσεβῶς.

Νοεραὶ σε τάξεις καθορῶσαι σεμνῶς
ἐν Λειμῶνι λιτανεύοντα Κύριον
ἐξεπλήττοντο δοξάζουσαι Χριστόν.

Ιατρὸς ἐφάνης ἐν ὑστέροις καιροῖς
τῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων πανθαύμαστε,
τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει σὺ ναῶ.

Γενεαί σε εὔρον Μηθυμναίων, σοφέ,
αἱ τὸν Κύριον θερμῶς ἀγαπήσασαι
καταφύγιον ἐν θλίψεσι στερρόν.

Νεανίας ἔτι τῷ πατρὶ σου συνὼν
Μανουήλ, ἐφημερίῳ τοῦ Φάραγγος
διηκόνεις μετὰ πόθου ἱεροῦ.

Αρεταί σε πᾶσαι κατεκόσμουν σοφέ,
ἡ ἀγάπη καὶ ἐλπίς μετὰ πίστεως
ὡς κατάπεμψον ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς.

Τὸν Χριστὸν ποθήσας ἐκ παιδός, ἀγαθέ,
καὶ Μητέρα τὴν αὐτοῦ ἀφιέρωσας
τὴν ζωὴν σου διὰ δόξαν Ἰησοῦ.

Ιωάννης πρῶτον ἀπεκλήθης καλῶς
ἐνσαρκῶν τοῦ Βαπτιστοῦ τὸ ἐνάρετον
ὡς τὴν ἔρημον ποθήσας ζωηρῶς.

Ολαὸς Μηθύμνης κατιδὼν σου καλῶς
βιοτὴν σὺν τῇ ἀσκήσει, πανάριστε,
τὸν Χριστὸν δοξολογεῖ μετὰ ψαλμῶν.

Ναυτιῶντας πάντας προσεδέξω θερμῶς
ἐν λιμένι τοῦ Λειμῶνος, πανάγιε,
κατευθύνas πατρικῶς πρὸς οὐρανοῦς.

Πανοικί ἀνῆλθες ἐν Λειμῶνι, σοφέ,
σὺν πατρὶ τε καὶ υἱῷ σου γενόμενος
καθηγούμενος αὐτῶν καὶ ὁδηγός.

Ορατῶς ἐστῶτες πρὸ τοῦ τάφου σου νῦν
ἀοράτως παρεστάναι νομίζομεν
κατενώπιόν σου, πάτερ ἀγαθέ.

Ιλασμὸν παράσχου πεπτωκόσιν ἡμῖν
ὦ Ἰγνάτιε, Μηθύμνης ὁ Πρόεδρος
παρησίας ὡς τυχὼν παρὰ Θεοῦ.

Μηθυμναίοις ὤφθης σὺ φωστὴρ φαινὸς
ὡς ποιήσας καὶ διδάξας, πανάριστε,
τοῦ Κυρίου τὰ ἐντάλματα καλῶς.

Επὶ γῆς ὥράθης εὐσεβείας πυρσὸς
πρὸς Λειμῶνα συγκαλῶν μετὰ πίστεως
τοὺς προστρέχοντας ἐν πόθῳ ἱερῷ.

Νομοθέτης θεῶν ἐνταλμάτων φανεῖς
Μυρσινιώτισσαν, Λειμῶνα ὠχύρωσας
παραγγέλματι Κυρίου πατρικῶς.

Αληθῶς ἐφάνης τῆς εἰρήνης κανὼν
τὴν προύχουσα διδάξας ἐν ἔργοις σου
εἰρηνεύων μετὰ πάντων ἐν Χριστῷ.

Ρερυπτότα μέλη ἐκκαθαίρων ἐν γῇ
τῶν πταιόντων ἀνεδείχθης διδάσκαλος
ἐν ἀγάπῃ καὶ σοφίᾳ ὁδηγῶν.

Χαρισμάτων θεῶν πλουτοφόρος πηγὴ
ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις γενόμενος
μεταδédωκας αὐτὰ παναληθῶς.

Η χαρά Μηθύμνης, ἡ ἐλπίς τῶν πιστῶν
ἀνεδείχθης, ὦ Ἰγνάτιε, ὅσιε,
ἐν ὑστέροις τοῖς καιροῖς ὡς θαυμαστός.

Νέαν, πάτερ, κλῆσιν ἐκδιδάσκων πιστοῖς
ἐν Μοναῖς σου προσεδέξω, θαυμάσιε,
κατηχῶν αὐτοὺς ὁδὸν τὴν τοῦ Χριστοῦ.

Μακαρίζομέν σε, Ἱεράρχα Χριστοῦ
ὡς ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, Ἄγιε,
Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀληθῶς.

Η Μονὴ Λειμῶνος ἐορτάζει παιδρῶς
καὶ γεραίρει τὴν σὴν μνήμην ἐν ἄσμασι
Μυρσινιώτισσα συγχαίρουσα θερμῶς.

Θαυμαστὰ εἰργάσω ἐπὶ γῆς, ἀσκητά,
ἐν ἐσπέρᾳ καὶ πρωΐᾳ δεόμενος
τοῦ Κυρίου καὶ νυκτὶ πανευσεβῶς.

Υπὲρ τῶν ὑμνούντων τὴν πανίερὸν νῦν
ἐορτὴν σου, ποιμενάρχα, δεήθητι
τοῦ τυχεῖν παρὰ Κυρίου ἰλασμοῦ.

Μεγαλύνομέν σε, Ὁρθοδόξων φρουρὸν
καὶ διδάσκαλον, Ἰγνάτιε ἐνδοξε
ἐν καιροῖς τοῖς χαλεποῖς ὡς ἀληθῶς.

Νεκρωθείς τῷ κόσμῳ συνανέστης Χριστῷ
ὃν ἐδόξασας ἐν βίῳ σου, Ἁγιε,
βασιλεύων σὺν αὐτῷ ἐν οὐρανοῖς.

Ηἐλπίς Λεσβίων καὶ χαρὰ ἀληθῶς,
ὦ Ἰγνάτιε, ἐγένου τῇ ποιμνῇ σου
δαδουχῶν καὶ νουθετῶν καρτερικῶς.

Σὺ ἐφάνης, πάτερ, ἐν τῇ νήσῳ σαφῶς
ὥς πολύφωτος ἀστήρ, Ἰερώτατε,
καταυγάζων τὰς ψυχὰς τῶν ἐκλεκτῶν.

Επὶ σέ θαρροῦντες, Θεοφόρε Πατὴρ
τὴν ὑγίαν καὶ εἰρήνην αἰτούμεθα,
ὦ Ἰγνάτιε, διδάσκαλε ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Παναγία Τριάς,
νῦν ἐπίσκεισαι τοὺς δούλους σου τάχιστα
Ἰγνατίου σοῦ θεράποντος λιταῖς.

Καὶ νῦν.

Ιλασμὸν πταισμάτων, Θεοτόκε ἀγνή
Μυρσινιώτισσα, παράσχου δεόμεθα
σωτηρίαν τε ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἦχος πλ. α'. Ἄξιόν ἐστιν.

Αξιόν ἐστὶ τοῦ δοξάζειν σε τὸν Ποιμενάρχην
τὸν ἐν Καλλονῇ διαλάμπαντα
ἐν τοῖς λόγοις τε καὶ ἔργοις θαυμαστῶς.

Τὰ τροπάρια.

Τάφῳ ἱερῷ, νῦν προσέλθωμεν τοῦ Ἰγνατίου
καὶ μελωδικῶς ἀναμέλψωμεν
ἐπὶ μνήμῃ τοῦ ὁσίου εὐσεβῶς.

Αρον σου φωνήν, ἡ Μηθύμνης ἐπαρχία πᾶσα
καὶ ἐν τῷ Λειμῶνι ἀθροίσθητι
κατὰ μνήμην τοῦ Ἀγίου εὐσεβῶς.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς ἐπιλάμπαν σῇ καρδίᾳ, πάτερ,
λογισμοὺς ἐνθέως ἐθέωσεν,
προσευχὴν τὴν ἀδιάλειπτον ἀσκῶν.

Ιδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε πῶς ἐν ἐσχάτοις
τοῖς καιροῖς ἐφάνη πανάγιος
ὁ Ἰγνάτιος τοῦ Φάραγγος βλαστός.

Ορη καὶ βουνοί, Καλλονῆς τε καὶ Μυρσινιωτίσσης
ὥσπερ τὰ ἄρνια σκιρτήσατε
ἐπὶ μνήμῃ τοῦ ὁσίου εὐσεβῶς.

Ιδιον οὐδέν ἐλογίσω ἐν τῷ βίῳ, Πάτερ
κοινοβιακῶς γὰρ θεόληπτε
ἐν Μοναῖς σου διεβίου θαυμαστῶς.

Σῶμά σου σεπτόν, κατετέθη ἐν τῷ τάφῳ ὧδε
καὶ μυροβλητοῦν πεφανέρωται
παραδόξως, ἐπινεύσει θεϊκῇ.

Υμνον ἱερόν, προσενέγκωμεν τῷ Ἰγνατίῳ
οἱ ἐν ταῖς Μοναῖς νῦν ἱστάμενοι
ἐπὶ μνήμῃ τοῦ ἁγίου εὐσεβῶς.

Μνήσθητι ἡμῶν τῶν τιμώντων σου τὴν μνήμην, πάτερ,
καὶ ἀκατακρίτως ἀξίωσον
ὀφλημάτων τὴν συγχώρησιν εὐρεῖν.

Νέαν σοι ᾠδὴν, ἐπιτάφιον νῦν μελωδοῦμεν
οἱ πεφιληκότες σε, Ἄγιε,
καὶ προσπίπτοντες τῷ θείῳ σου ναῶ.

Ομβρισον ἡμῖν κατανύξεως κρουνοὺς ἁγίας
καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν κατακόσμησον
ἐναρέτοις θεωρίαις ἀψευδῶς.

Ιδωμεν πιστοί, μεγαλεία Ἰγνατίου θεῖα
πῶς ἀντιδοξάζει ὁ Κύριος
τοὺς δοξάζοντας αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς.

Στῶμεν εὐλαβῶς, προσευχόμενοι ἐν κατανύξει
ἀγιοπρεπῶς μακαρίζοντες
Ἰγνατίου τὴν πανήγυριν σεπτῶς.

Σήμερον πιστοί, εὐφρανθῶμεν τῷ νοῦ ἐνθέως
ἐν τῇ πανηγύρει τοῦ κτίτορος
ἀνυμνοῦντες ἑορτὴν αὐτοῦ παιδρῶς.

Εχοντες αἰεὶ ἐν τῷ βίῳ σε προστάτην μάκαρ
ὑπὲρ τῶν νοσοῦντων δεόμεθα
τὴν υἱείαν χορηγῆσαι δαψιλῶς.

Μέγας ἀληθῶς, ἀνεδείχθης κηδεμῶν ἀπάντων
τῶν ἐν ἑξορίαις καὶ θλίψεσι
καταπέμπων τὴν ἐνίσχυσιν αὐτοῖς.

Νεῦσον ὡς πατήρ, καὶ ἐπίσκεψαι τοὺς ἐν τῇ ξένῃ
ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ γεννήτορας
καὶ ἀξίωσον ἔλθειν μετὰ χαρᾶς.

Ὡσπερ νοσιᾷ, τὰ τεκνία σου πρόσδεξαι πάτερ
νῦν ἐν κατανύξει προσπίπτοντα
καὶ αἰτοῦντα σὴν βοήθειαν θερμῶς.

Σῶμα καὶ ψυχὴν, παρατίθημι χειρὶ σου μάκαρ
ὥς πανσθενουργῶ, ἱερώτατε,
καταπέμψαι τὴν βοήθειαν αἰτῶν.

Μέγας ὁδηγός, Μηθυμναίων ἀνεδείχθης ὄντως
ἐν καιρῷ σκοτίας, πανάγιε,
ὁρθοδόξως γαλουχῶν καὶ νουθετῶν.

Ερραναν Χριστοῦ, Μυροφόροι σὺν δακρύοις μῦρα
τάφον· διὸ πάντες συνήλθομεν
τοῦ μυρίσαι σου τὸν τάφον εὐλαβῶς.

Λύσον τὰ δεσμά, τὰ κυκλοῦντά με ἐν βίῳ, πάτερ,
κόπασον τὸν κλύδωνα, ἅγιε,
καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον ἀγαθέ.

Πάντων ἡ ἐλπίς, Μηθυμναίων σὺ ἐγένου, πάτερ
ἢ μετὰ Θεὸν ἀκαταίσχυντος
ὥς νῦν ἔχων παρρησίαν πρὸς αὐτόν.

Εδραμες πιεῖν, τὸ ἀλλόμενον Κυρίου ὕδαρ
καὶ ποιμαντικῶς τοῦτο δέδωκας
τοῖς διψῶσιν, ὦ Ἰγνάτιε σοφέ.

Ιδρυσας Μονάς, τοῦ Λειμῶνος καὶ Μυρσινιωτίσης
ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, δσιε,
τοῦ Κυρίου τὴν ἁγίαν ἐντολήν.

Ταύτας ὡς πατήρ, μὴ ἐλλίπης τοῦ φρουρεῖν καὶ σκέπειν
ἀπὸ πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων
διαμένειν εἰς αἰῶνας ἀσινεῖς.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν, παμμακάριστε θεῶν ἀγόνων
οὕς ἐν ταῖς Μοναῖς σου ἀνέλαβες
ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ ἐπαγρυπνῶν.

Τέκνα σου ἡμεῖς, ὦ Ἰγνάτιε, διὸ αἰτοῦμεν
τῶν παραπτωμάτων συγχώρησιν
εὐλογίαν τε εἰρήνην παρὰ σοῦ.

Ανω ὡς συνών, Παραδείσῳ καὶ ἀγίοις πᾶσι
τῶν νῦν δεομένων ἐπάκουσον
καταπέμπτων τὰ αἰτήματα καλῶς.

Φώτισον ἡμῶν, διανοίας καὶ τὸν νοῦν ἀπάντων
ὡς τοῦ φωτισμοῦ θεοῦ ἐμπλεως
καταλάμπων ἐν τοῖς πέρασι λαμπρῶς.

Ωσπερ ἐν τῇ γῇ, ιεροῦργεις τῷ Κυρίῳ, πάτερ,
καὶ ἐν οὐρανῷ νῦν μνημόνευε
τῶν τεκνίων σου, Ἰγνάτιε σοφέ.

Δόξα Πατρί.

Πάτερ σὺν Υἱῷ, ἅμα Πνεύματι τῷ Παναγίῳ
ὦ Τριάς ἁγία, ἐπάκουσον
Ἰγνατίου σοῦ θεράποντος εὐχῶν.

Καὶ νῦν.

Ασπὶλε Ἀμνάς, Μυρσινιώτισσά μου Παναγία
σὺν τῷ Ἰγνατίῳ δεήθητι
τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς πταισμάτων ἱλασμόν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Ἦχος γ'. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Αἱ γεναιαὶ πᾶσαι Λεσβίων ἐγκωμίους Ἰγνάτιον τιμᾶτε.

Τὰ τροπάρια.

Ρανάτω πᾶσαν κτίσιν ἡ μνήμη Ἰγνατίου
τὴν θεῖαν εὐφροσύνην.

Ειρήνην ταῖς Μοναῖς σου ψυχαῖς ἡμῶν καὶ κόσμῳ,
κατάπεμψον ἐξ ὕψους.

Συνῶν σὺν τοῖς ἀγγέλοις, μνημόνευε παμμάκαρ,
τῶν σὲ παρακαλούντων.

Τυχεῖν κατηξιώθης, Ἰγνάτιε θεόφρον,
τῆς ἄνω βασιλείας.

Ω πάτερ θεοφόρε, Λειμῶνος ὁ προστάτης,
ἀγίασον σὴν ποιήμην.

Σοφίαν τοῦ Κυρίου, προκρίνας τῆς τοῦ κόσμου,
αὐτῇ προσεκολλήθης.

Σοφίαν τὴν ἐξ ὕψους, λαβὼν ἐν τοῖς ἀδύτοις,
πάνσόφως ἐπορεύθης.

Υμνοῦμεν σου θεόφρον, ἀγάπην τὴν τελείαν,
εὐχὴν καὶ ἀγρυπνίαν.

Ναοὺς Θεοῦ ἐγείρας, Παρθένου καὶ Ἀγγέλων,
ἐδόξασας τὸν Κτίστην.

Μαρίαν τὴν Παρθένον, θερμῶς σὺ ἀγαπήσας,
χερουβικῶς ἀνύμνεις.

Ημᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, Ἰγνάτιε προσδέχου
διδοὺς τὴν εὐλογίαν.

Θεὸν ἐν γῇ δοξάσας, Ἰγνάτιε ἀξίως,
δοξάζομέν σε μάκαρ.

Υμῶν ἀκαταπαύστως, Τριάδα τὴν ἁγίαν,
ἡμῶν μὴ ἐπιλάβου.

Μονάς σου τὰς ἁγίας, συντήρει εἰς αἰῶνας,
ἀπήμονας ἐκ ζάλης.

Νενίκηκας γενναίως, τὰ ἔνεδρα τοῦ πλάνου,
Σταυροῦ τῇ πανοπλίᾳ.

Αγάπην ἐξασκήσας, ὑπόδειγμα ἐγένου,
τῆς Νέας Διαθήκης.

Ιδεῖν δὲ εἰς αἰῶνα, τὸ πρόσωπον Κυρίου,
ἀξίωσον σὰ τέκνα.

Οδὸν τὴν τοῦ Κυρίου, ὁδήγησον βαδίζειν,
ὥς σὺ ἐν γῇ θεόφρον.

Ιδοὺ τὰ σὰ τεκνία, προσπίπτομέν σοι πόθῳ,
Ἰγνάτιε ἐν ὕμνοις.

Σιωθῆναι νῦν δυσώπει, τοὺς σὲ παρακαλοῦντας,
θερμῶς ἐν κατανύξει.

Ο κόσμος εὐωδίας, πεπλήρωται τοῖς μύροις,
ἐκ Κάρας σου ἁγίας.

Τὰ πλήθη τῶν Λεσβίων, συνῆλθον ἐκ περάτων,
τὴν μνήμην σου τιμῶντα.

Αγίων ταῖς χορείαις, ἰδοὺ συνεδοξάσθης,
Ἰγνάτιε ἐν πόλῳ.

Παράσχου σοῖς ἐκέταις, καλὴν ἀπολογίαν,
ἐν βήματι Κυρίου.

Επίβλεψον καὶ ἴδε, τὰ σὰ τεκνία πάτερ,
ὑμνοῦντα σε ἐν πόθῳ.

Ιγνάτιε μετάδος, τῆς χάριτος ἐξ ὕψους,
ἡμῖν τοῖς δεομένοις.

Νοσοῦσι τὴν ὑγείαν, πτωχοῖς παραμυθίαν,
κατάπεμψον πλουσίως.

Ομοῦ μετὰ μαρτύρων, Λεσβίων καὶ ὁσίων,
δυσώπησον τὸν Κτίστην.

Συνὼν σὺν Ἀσωμάτοις, τὴν ἄυλον Κυρίῳ,
προσφέρεις λειτουργίαν.

Μεσίτην σε καὶ ρύστην, προσάγομέν σε πάτερ,
ἐν ὥρᾳ τῇ τῆς δίκης.

Ημᾶς τοὺς δεομένους, εὐλόγησον ὥς ἔχων,
Θεῷ τὴν παρησίαν.

Δόξα Πατρὶ.

Θεὸν τὸν ἐν Τριάδι, ὑμνοῦμεν σὺν Υἱῷ τε,
Πατέρα καὶ τὸ Πνεῦμα.

Καὶ νῦν.

Ιδοὺ Παρθενομήτορ, τὴν χάριν ἐξαιτοῦμεν,
εὐρεῖν παρὰ Υἱοῦ σου.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ εὐλογητάρια.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, δίδαξόν με ὑμνεῖν τὸν Ποιμενάρχην.

Τῶν Λεσβίων οἱ δῆμοι Ἰγνατίου τῷ τάφῳ
παρεσιτώτες βοῶμεν. Τοῦ Ἀγίου λιταῖς, ὃ Θεὸς πανοικτίρμον
τοὺς προσκυνητὰς τῶν Μονῶν εὐλόγησον
καταπέμπων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, δίδαξόν με ὑμνεῖν τὸν Ποιμενάρχην.

Τί τῷ Τάφῳ Ἰγνατίου ἔστητε, τήν τε ἄφεσιν αἰτεῖσθε.
οἱ ἀφρόνως ἐν τῷ βίῳ πταίσαντες
καί Κυρίῳ μὴ ὑποταγέντες,
παύσασθε ποιεῖν τὰ ἔργα τοῦ ὄφους
ὁ Κριτής γάρ ἐπὶ θύραις πάρεστι.

Εὐλογητός εἰ Κύριε, δίδαξόν με ὑμνεῖν τὸν Ποιμέναρχην.

Λίαν πρωῒ Μηθυμναῖοι ἔδραμον
πρὸς τὸν τάφον σου ἐν κατανύξει,
καὶ Κάραν τήν σὴν ἐπ' αὐτοῦ καθορῶντες
Ἅγιε Θεοῦ, κράζουσι δακρύνοντες
ἔξελου ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Εὐλογητός εἰ Κύριε, δίδαξόν με ὑμνεῖν τὸν Ποιμέναρχην.

Ιγνατίου τῷ τάφῳ κατανύξει ἐλθόντες
πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν.
Τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὴν συγγνώμην παράσχου
ὡς παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν εἴληφας.
Ἱεράρχης γὰρ πέλεις συμπαθέστατος.

Δόξα Πατρὶ.

Προσκυνούμεν ἐν φόβῳ τὴν Ἁγίαν Τριάδα,
ὦ Ἰγνάτιε πάτερ,
Ἦν ἐν βίῳ ἀνύμνεις καὶ ἐδόξασας ἔργοις
καὶ ὡς ἱερεὺς, ἅμα τε Ἐπίσκοπος,
ἵνα πᾶσι δωρήσῃται τὸ ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Μυρσινιώτισσαν ὄντως ἀγαπήσας ἐν βίῳ
καὶ Ἀρχάγγελον αὐθις,
οἷς Μονὰς ἀνεγείρας, μοναχοῖς τε πλουτίσας
μεθ' ὧν εὐσεβῶς ἔψαλλες γηθόμενος,
Παναγία, εἰρήνην δὸς καὶ ἄφεσιν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ. γ').

Α Μ Η Ν